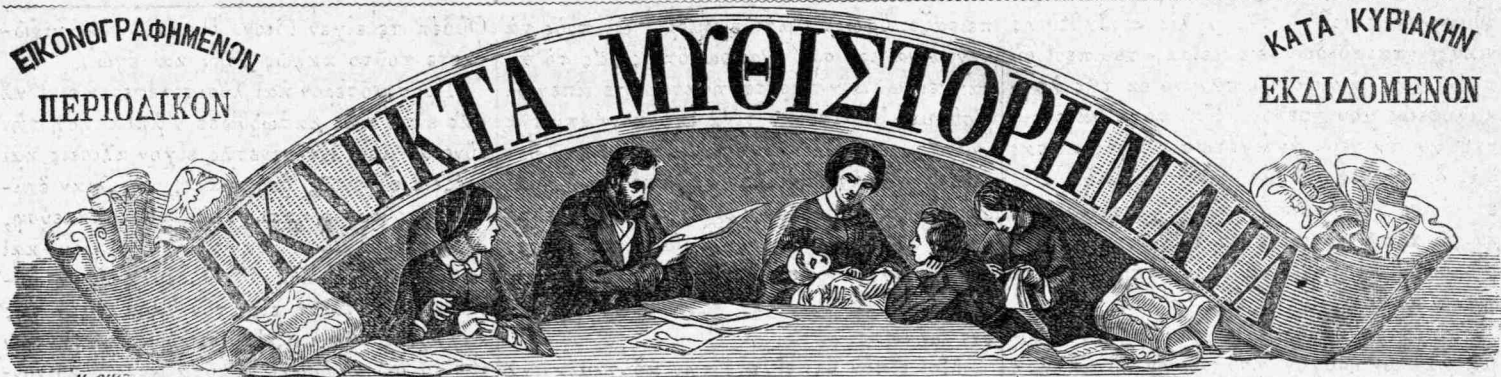

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθμὸς 3, παρὰ τὸ
τυπογραφεῖον τῆς «Κορίννης»
Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας
διὰ γραμματοσφύμου καὶ χαρτονομισμάτων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ (μετὰ εἰκόνας), μυθιστορία Οὐάιλντ Κόλλινς, μεταφράσεις Χαρ.
Ἀννίνου. (Συνέχ.). — Ἡ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΟΡΩ, μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά. (Συνέχ.).
— ΤΟ ΚΤΗΝΙΪΟΝ ΤΟΥ ΚΟΥΣΤΥΦΟΥ, διήγημα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις: φρ. 5. Ἐν ταῖς Ἱταλίαις 6
Ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ φρ. χρυσῶν 10. Ἐν Ῥουσίᾳ ρούβλια 4.
ἌΛΛΑ προηγούμενα λεπτὰ 20

Ἐμείνα παρὰ τὸ παράθυρον παρατηροῦσα ὄπισθεν τοῦ παραπετάσματος. (Σελ. 212.)

Ἡ ΛΕΥΚΟΦΟΡΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΟΥΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ
Μεταφράσεις Χαραλάμπους Ἀννίνου

(Συνέχεια τοῦ προηγούμενου φύλλον).

Ἐνῶ ἀπρηχόμην, μοὶ ἐπῆλθεν εἰς τὸν
νοῦν ἡ σκέψις — καὶ δὲν ἦτο αὕτη ἡ πρῶ-
τη φορὰ — ὅτι ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ
σίρ Πέρσιβαλ πᾶσα ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐλ-
πίς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητος τῆς
Λαύρας παντελῶς κατεστρέφετο. Μετ' αὐ-
τοῦ ἐξηφανίζετο ἡ μόνη πιθανότης ἐφ' ἧς
συγκεντροῦμεν πᾶσαν ἡμῶν τὴν δραστη-
ριότητα, πᾶσαν τὴν εἰς τὸ μέλλον πίστιν.
Ἄλλ' ἄρα γε δὲν μοὶ ἀπέμεινεν ἕτερον

μέσον ὅπως θεωρήσω τὴν ἡττάν μου ἐξ
ἄλλης ἀπόψεως ἀκριβεστέρας.

Ὑποθέσωμεν ὅτι ἔζη τίνι τρόπῳ ἡ πε-
ρίστασις αὕτη θὰ μετέβαλλε τὴν κατά-
στασιν τῶν πραγμάτων; Τίνι τρόπῳ ἡδυ-
νάμην νὰ κερδοσκοπήσω πρὸς τὸ συμφέρον
ἔστω τῆς Λαύρας ἀφοῦ ἤθελον κατέχει
τάς ἀποδείξεις ὅτι τὸ ἔγκλημα τοῦ σίρ
Πέρσιβαλ συνίστατο εἰς τὴν νόσφισιν ἄλ-
λοτριῶν δικαιωμάτων; Μήπως ἡδυνάμην
νὰ τῷ προτείνω τὴν σιωπὴν μου ὡς ἀν-
τάλλαγμα τῆς ὁμολογίας αὐτοῦ περὶ τοῦ
ἐξηφανισθέντος δόλου, ἀφοῦ ἡ σιωπὴ μου
αὕτη θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸ νὰ στε-
ρηθῇ ὁ νόμιμος κληρονόμος, ὁ μόνος ἔχων

δικαίωμα τὴν περιουσίαν καὶ τὸν τίτλον
του; ... Ὅχι, τὸ τοιοῦτον ἦτο ἀδύνατον!
Καὶ ἂν ὁ σίρ Πέρσιβαλ ἐπέζη δὲν θὰ μο-
ῆτο ἐπιτετραμμένον ν' ἀποκρύψω ἢ ν' ἀπο-
καλύψω κατὰ βούλησιν — διὰ νὰ ἐπιτύ-
χω ὅπως ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τὴν
Λαύραν — τὴν ἀνακάλυψίν μου ἐκείνην,
ἐφ' ἧς τόσας ἐλπίδας ἐστήριζον ἀπὸ τῆς
ἐποχῆς ἀκόμη καθ' ἣν ἠγνόουν τὴν ἀληθῆ
φύσιν τοῦ μυστικοῦ.

Οἱ στοιχειωδέστατοι κανόνες τοῦ δι-
καίου καὶ τῆς τιμῆς θὰ μὲ ἠνάγκαζον πα-
ραχρῆμα νὰ μεταβῶ πρὸς ἀνέυρεσιν τοῦ
ξένου, τοῦ ἀδίκως στερηθέντος τῶν ἐκ γε-
νετῆς δικαιωμάτων του καὶ θὰ ὑπεχρε-

οὐμην νὰ στερηθῶ τῆς μόλις κερδηθείσης νίκης, παραδίδωμ εἰς χεῖρας τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἀγνώστου πᾶν τὸ ἐκ τῆς ἀποκαλύψεώς μου ὄφελος. Καὶ τότε θὰ εὐρισκόμεν ἐκ νέου ἀντιμέτωπος πρὸς πάσας τὰς δυσχερείας, κίτινες μὲ ἀπεχώριζον εἰς ἐτι ἀπὸ τοῦ σκοποῦ πρὸς ὃν ἔτεινον, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει ἐν ἧ καὶ νῦν εὐρισκόμεν μετ' τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ παλαίσω κατ' αὐτῶν ἕως τέλους.

Ἐπέστρεψα εἰς Βέλμιγγαμ μὲ τὸ πνεῦμα μᾶλλον ἡσυχον ἢ θηκνόμεν ἡδὴ πλήρη πεποιθήσιν εἰς ἑαυτὸν καὶ ἀκμαίαν τὴν ἀποφασιστικὴν δραστηριότητά μου.

Πορευόμενος πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον διηλθον ἐκ τῆς ἐσχάτης τῆς πλατείας ὅπου κατόκει ἡ κυρία Κάδερικ. Ἐσκέρθη ἂν ἦτο ὠφέλιμον νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν οἰκίαν τῆς καὶ νὰ προσπαθῶ νὰ γείνω δεκτός, ἀλλὰ παρητήθη ἐνθὺς τῆς σκέψεώς μου. Ἡ εἰδήσις περὶ τοῦ θανάτου τοῦ σὶρ Πέριβαλ — εἰδήσις ἀναμφιβόλως ἦν ἡκιστα προσεδόξα — θὰ εἶχε βεβαίως πρὸ πολλῶν ὥρων περιέλθει εἰς γνῶσιν τῆς. Ἡ ἐγγύριος ἐφημερίς ἀπὸ πρωίας ἐκδοθεῖσα δὲν παρέλειψε νὰ δημοσιεύσῃ τὰ πρακτικὰ τῆς γενομένης ἀνακρίσεως. Ἄρα δὲν ἠδυνάμην ν' ἀναγγείλω εἰς τὴν γυναῖκα ἐκείνην πράγματα γνωστὰ ἡδὴ. Ἄφ' ἑτέρου δὲν εἶχον πλέον ἀφορμὴν καὶ τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὴν πείσω ὅπως μοὶ ὀμιλήσῃ. Ἐνεθυμήθη τὸ κεκοιμημένον ἐν τῇ ψυχῇ τῆς μῖσος ὅπερ ἐξέφραζεν ἡ μορφή τῆς ὅτε μοὶ ἔλεγεν: «Ἡ μόνη εἰδήσις ἦν μετὰ τίνος ἐπιθυμίας ἀναμένω ν' ἀκούσω περὶ τοῦ σὶρ Πέριβαλ εἶνε ἢ περὶ τοῦ θανάτου του.» Ἐνεθυμήθη τὴν λαθραίαν περιεργίαν μετ' ἧς μὲ κρατεῖ ὅτε ἀνεχώρουν, ἀφοῦ ἐπρόφερε τὰς λέξεις ταύτας. Εἰδὼς τι ὀρμεμψύτου ἐκ βῆθους προερχομένου καὶ εἰς τὸ ὅποιον ἠσθάνομην ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐνδῶσω, μοὶ παρέστησεν ὡς ἀπεχθῆ ὑπὲρ τὸ. δέον τὸν λόγιμόν τοῦ νὰ παρυσιασθῶ ἐκ νέου ἐνώπιόν τῆς. Ὡς ἐκ τούτου ἔστρεψα τὰ νῶτα πρὸς τὴν πλατείαν καὶ μετέβην κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν μου.

Μετὰ τινος ὥρας, ἐνῶ ἀνεπαυόμην εἰς τὴν κοινὴν αἴθουσαν, μοὶ ἐνεχειρίσθη ἐπιστολὴ ὑπὸ τίνος τῶν ὑπηρετῶν. Ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἦτο γεγραμμένον πράγματι τὸ ὄνομά μου, ἐρωτήσας δ' ἔμαθον ὅτι ἀπέτέθη ἐπὶ τῆς τραπέζης ὑπὸ τίνος γυναικὸς τὴν ἐσπέραν, πρὶν ἀναρθῶσι τὰ φῶτα. Ἡ ἀποθέσασα αὐτὴν δὲν ἠνοιξε ποσῶς τὸ στόμα καὶ ἀπεσύρθη πρὶν τὴν ἐρωτήσασαι καὶ πρὶν τὴν ἀναγνωρίσασαι.

Ἦνοιξα τὴν ἐπιστολήν.

Δὲν ἔφερεν οὔτε ἡμερομηνίαν οὔτε ὑπογραφήν. Οὐχ ἦττον μόλις διέτρεξα τὴν πρώτην φράσιν, καὶ ἐνθὺς ἐσχημάτισα πεποιθήσιν περὶ τῆς προελεύσεώς τῆς.

Προήρχετο ἐκμέρους τῆς κυρίας Κάδερικ! Ἡ ἐπιστολὴ περιεῖχε τὰ ἐπόμενα, ἅτινα ἀντιγράφω κατὰ λέξιν.

Συνέχεια τῆς διηγήσεως ὑπὸ τῆς κυρίας Κάδερικ.

Κύριε, δὲν ἐπεστρέψατε, ὡς εἶπατε. Δὲν

πειράζει ὅμως· εἶμαι ἐνήμερος ὡς πρὸς τὰ γενομένα καὶ σὰς γράφω ὅπως σὰς τὸ ἀναγγείλω. Δὲν κρατηρήσατε, ὅτε ἀπεχωρίσθημεν, ἰδιαιτέρως τινὰ ἔκφρασιν ἐπὶ τῆς μορφῆς μου; Προήρχετο αὕτη ἐκ τοῦ ὅτι ἐνδομύχως ἀνελογιζόμεν ἂν ἐπέστη ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου του καὶ ἂν ὑμεῖς εἴσθε τὸ παρὰ τῆς Προνοίας ἐκλεχθὲν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεών τῆς ὄργανον. Σεῖς εἴσθε τὸ ὄργανον καὶ ἐξεπληρώσατε τὴν ἐντολήν σας.

Μοὶ εἶπον ὅτι εἴχετε τὴν ἀδυναμίαν νὰ θελήσῃτε νὰ σώσῃτε τὴν ζωὴν του. Ἄν ἠθέλετε κατορθῶσαι τὸ τοιοῦτο, θὰ σὰς ἐθεώρουν ὡς θανάσιμον ἐχθρόν. Ἄπεναντίας σὰς θεωρῶ ὡς φίλον, ἀφοῦ δὲν τὸ κατορθώσατε. Ὁ φόβος ὃν τῷ ἐνέπνευσεν αἰ ἔρευνά σας, ἐν ἀγνοίᾳ σας καὶ παρὰ τὴν θέλησίν σας, ἱκανοποίησε μῖσος ἀπὸ εἰκοσι ἑτῶν διαρκούν καὶ ἐξεπλήρωσε τὴν ἐκδικήσιν ἣν ἀπῆτε.

Εὐχαριστῶ, κύριε, εὐχαριστῶ ἂν καὶ τὸ ἐπράξατε ἀκουσίως, σὰς εὐχαριστῶ!

Συναίσθανομαι ὅτι εἶμαι ὀφειλέτης πρὸς τὸν ἄνθρωπον, οὗ ἡ ἐπέμβασις ἔσχε τοιοῦτο ἀποτέλεσμα. Ἄλλὰ πῶς νὰ πληρώσω τὸ πρὸς ὑμᾶς χρέος μου; Ἄν ἤμην ἀκόμη νέος, θὰ ἠδυνάμην νὰ σὰς εἶπω: «Ἐλθετε νὰ με σφίγξῃτε εἰς τὰς ἀγκάλας σας καὶ ἂν εὐαρεστῆσθε, ἐπιθέσατε νὰ χεῖλῃ σας ἐπὶ τῶν ἰδικῶν μου.» Ναι, εἰς τοιαύτην ἐσχάτην ἐκδήλωσιν θὰ μὲ παρέφρασε ἡ χαρά μου! Ἐπιτρέψατέ μοι δὲ νὰ σὰς διαβεβαιώσω ὅτι δὲν θὰ παρηκούετε τὴν πρόσκλησίν μου ἂν σὰς τὴν ἀπέτεινον πρὸ εἰκοσιν ἑτῶν.

Ἄλλὰ νῦν εἶμαι γραῖα!

Ἔστω ὅμως! δύναμαι νὰ διαθέσω ἀκόμη ὅτι ἀπαιτεῖται ὅπως πληρωθῇ ἡ περιεργία σας καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐλπίζω νὰ σὰς ἱκανοποιήσω. Ὅτε ἤλθετε εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἐξεδηλώσατε ζωηροτάτην ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίσῃτε τινὰ τῶν ἀποκρύφων μου, ἅτινα τόσοσ βαθεῶς ἦσαν κεκοιμημένα ἐν ἐμοί, ὥστε μὲ ὄλην τὴν ἐπιθυμίαν σας δὲν θὰ ἠδύνασθε νὰ τὰ διαγνώσῃτε ἄνευ τῆς συνδρομῆς μου καὶ νῦν ἀκόμη δὲν δύνασθε νὰ ἐξιχνιάσετε τὸ μυστήριον αὐτῶν. Θὰ σὰς τὸ ἀποκαλύψω ἐγὼ καὶ ἡ περιεργία σας θὰ ἱκανοποιηθῇ. Θὰ πράξω πᾶν τὸ κατὰ δύναμιν ὅπως σὰς εὐχαριστήσω, νεκρὸ καὶ ἀζιότιμε φίλε μου.

Κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔβδομον ἔτος τοῦ παρόντος αἰῶνος σεῖς, ὡς ὑποθέτω, ἦσθε νήπιον. Ἐγὼ ἤμην κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν νέος καὶ εὐειδῆς γυνή, κατοικοῦσα διὰ τὰς ἀμαρτίας μου εἰς τὸ παλαιὸν Βέλμιγγαμ.

Εἶχον ὡς σύζυγον τὸν χειρότερον καὶ μᾶλλον ἀξιοκαταφρόνητον τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἡλιθίων.

Εἶχον προσέτι τὴν τιμὴν νὰ διατελῶ εἰς σχέσεις — μὴ ἐξετάσῃτε σεῖς, παρακαλῶ, ὑπὸ ποίαν ἔννοιαν — μετὰ τίνος εὐπατρίδου. Ἐπειδὴ τοῦτο δὲν σας ἐνδιαφέρει, δὲν θ' ἀναφέρω τὸ ὄνομά του. Ἄλλως τε πρὸς τί νὰ τὸ ἀναφέρω, ἀφοῦ τὸ ὄνομα αὐτὸ δὲν ἦτο ἰδικόν του;

Οὐδέποτε εἶχον ἴδιον ὄνομα. Νῦν γινώσκετε τοῦτο καλῶς ὅσον καὶ ἐγώ.

Προτιμότερον καὶ λυσιτελέστερον εἶνε νὰ σὰς εἶπω πῶς κατώρθωσε ν' ἀποκτήσῃ τὴν εὐνοίαν μου. Ἐκ γενετῆς εἶχον κλίσεις καὶ ὀρέξεις εὐγενούς δεσποίνης, ἃς λίαν ἐπιτηδείως αὐτὸς κατώρθωσε νὰ κολακεύσῃ, δηλαδὴ ἐξαίρων τὴν καλλονὴν μου καὶ προσφέρων μοὶ δῶρα. Οὐδεμίαν γυνὴ δύναται ν' ἀντιστῇ εἰς τὸν θαυμασμόν τῆς καλλονῆς τῆς καὶ εἰς τὰ δῶρα, προπάντων εἰς τὰ δῶρα, ὁσάκις ταῦτα ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς. Ἦτο ἀρετὰ ἀγγίχου, ὥστε νὰ γινώσκῃ τοῦτο, τοῦθ' ὅπερ ἄλλως τε κατὰ τὴν γνώμην μου πάντες οἱ ἄνδρες γινώσκουσιν. Φυσικῶ τῷ λόγῳ ἀπῆτε καὶ τι εἰς ἀντάλλαγμα, διότι ὅλοι οἱ ἄνδρες οὕτω φέρονται. Τί νομίζετε δὲ ὅτι ἦτο αὐτὸ τὸ καὶ; Τὸ μᾶλλον ἀσήμαντον πρᾶγμα τοῦ κόσμου, τὸ κλειδίον τοῦ σκευοφυλακίου καὶ τὸ ἐντὸς αὐτοῦ εὐρισκόμενον κλειδίον τοῦ ἐρμαιοῦ, μίαν ἡμέραν καθ' ἣν ἠθέλεν ἀπουσιάζει ὁ σύζυγός μου. Ἐννοεῖται ὅτι ἐψεύσθη ὅτε τὸν ἠρώτησα διατί ἐζήτηε αὐτὰ τὰ κλειδιά καὶ διατί ἐπεθύμει νὰ ποιήσῃ αὐτῶν τοιαύτην ἀπόκρυφον χρῆσιν. Ἡ δύνατο νὰ φεισθῇ τοῦ ψεύδους, καθότι ἐγὼ δὲν ἐπίστευσα καθόλου εἰς τοὺς λόγους του Ἄλλ' ἠγάπων τὰ δῶρα, ἅτινα μοὶ προσέφερε καὶ ἐπεθύμουν νὰ μοὶ προσφέρῃ καὶ ἄλλα. Ὅθεν τῷ ἐνεχείρησα τὰ κλειδιά ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ συζύγου μου καὶ τὸν κατεσκόπευον χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ. Ἐνῆδρευσα ἅπασι, δῖς, τρεῖς καὶ τετράκις. Τὴν τελευταίαν φορὰν ἔμαθον περὶ τίνος ἐπρόκειτο.

Δὲν ἤμην τόσοσ αὐστηρῶς ἐνάρτεος ὥστε ν' ἀγανακτήσω διὰ πρᾶξιν παραβλάπτουσαν ἄλλον· διὸ καὶ δὲν ἀνησύχησα βλέπων αὐτὸν καταχωρίζοντα εἰς τὸ βιβλίον γαμήλιον πρᾶξιν πρὸς ἴδιον ὄφελος καὶ κέρδος.

Βεβαίως ἐγίνωσκον ὅτι ἦτο κακὴ πρᾶξις· ἀλλ' ἀφοῦ δὲν μ' ἐζημίω ποσῶς διατί νὰ θορυβηθῶ; Ἄλλως τε ἐστερούμην ὠρολογίου καὶ ἀλύσεως χρυσῆς καὶ οὗτος ἦτο λόγος ἐπιπειτικώτερος. Τρίτος δὲ λόγος καὶ ἰσχυρότερος πάντων ἦτο ὅτι τὴν προτεραίαν μοὶ ὑπεσχέθη νὰ μοὶ φέρῃ ἐκ Λονδίνου τὸ ὠρολόγιον καὶ τὴν ἀλυσιν. Ἄν ἐγίνωσκον ὅτι ὁ νόμος ἐθεώρει ὡς ἐγκλημα τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ διὰ ποίας ποινῆς τὴν ἐτιμῶρει, θὰ ἐλάμβανον τὰς προφυλάξεις, ἔστω καὶ ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ τὸν καταγγείλω ἐν δέοντι χρόνῳ. Ἄλλ' ἠγνόουν πάντα ταῦτα, εἶχον δὲ ζωηρὰν ἐπιθυμίαν ν' ἀποκτήσω τὸ χρυσοῦν ὠρολόγιον. Ὡς πρὸς ἐν ἐπέμεινα μόνον, δηλαδὴ νὰ μοὶ ἀνακοινωθῶσιν ἐμπιστευτικῶς τὰ πάντα. Ἦμην τότε περιέργος νὰ μάθω τὰ κατ' αὐτόν, ὅπως εἴσθε σεῖς σήμερον περὶ τῶν κατ' ἐμέ. Ἐδέχθη αὐτὸς τὴν πρότασίν μου, τὸν λόγον δὲ θὰ σὰς ἐξηγήσω τώρα.

Ἡ ἐπομένη διηγήσις εἶνε ἡ ἀνακεφαλαίωσις τῶν ὄσων μοὶ ἀνεκοίνωσεν. Δὲν μοὶ διηγήθη ὅσα μέλλω νὰ σας ἐκθέσω οἰκεία θελήσει. Ἐν μέρος τῶν πληροφοριῶν ἐπέ-

τυχον μετὰ πολλὰς πειστικὰς προτροπὰς. Ἐν ἑτερον μέρος τῷ ὑφ' ἡρώπατα διὰ πληθύνους ἐρωτήσεων. Εἶχον ἀμετάκλητον ἀπόφασιν νὰ μάθω πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, πιστεύω δὲ ὅτι ἐπὶ τέλους ἐπέτυχον τὸν σκοπὸν μου.

Καὶ αὐτός, ὡς πάντες οἱ ἄλλοι, ἠγνόει ὁποῖαι σχέσεις ἀκριβῶς συνέδεον τὸν πατέρα του μετὰ τῆς μητρός του μέχρι τοῦ θανάτου τῆς. Τότε ὁ πατὴρ του τῷ ἐξωμολογήθη πῶς εἶχον τὰ πράγματα, ὑποσχόμενος νὰ πράξῃ ὑπὲρ αὐτοῦ πᾶν ὅ,τι ἦτο ἀνθρωπίνως δυνατόν. Ἀπέθανε κατόπιν χωρὶς νὰ πράξῃ τίποτε, χωρὶς οὔτε κἂν νὰ ἀφήσῃ διαθήκην. Ὁ υἱὸς του — τίς δύναται νὰ τὸν μεμψῆ; — προϋνόησεν ἐμφρόνως περὶ τῆς τύχης του. Ἐπέστρεψεν ἀμέσως εἰς Ἀγγλίαν καὶ ἔλαβε κατοχήν τῆς κτηματικῆς περιουσίας. Ἐπειδὴ οὐδεὶς ὑπόπτει τι, οὐδὲν ἐμπόδιον εὑρεν εἰς τοὺς σκοποὺς του Ὁ πατὴρ του καὶ ἡ μήτηρ του εἶχον πάντοτε ζῆσει ὁμοῦ, συζυγικῶς, οὐδεὶς δὲ ἐκ τῶν διατελούντων μετ' αὐτῶν εἰς σχέσεις, οἵτινες ἦσαν ὀλίγιστοι, ὑπόπτειν ὅτι ἦσαν συνδεδεμένοι δι' ἄλλου δεσμοῦ καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ ἱεροῦ τοῦ γάμου. Ἐκεῖνος ὅστις, γνωσθεῖσης τῆς ἀληθείας, ἠδύνατο νὰ ἐγείρῃ ἀξιώσεις καὶ διεκδικήσῃ τὴν κατοχήν τῆς περιουσίας ἦτο συγγενὴς ἀπομεμικρυσμένος, οὐδέποτε ὄνειρευθεὶς τοιαύτην τύχην καὶ ταξιδεύων κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἀπέθανεν ὁ πατὴρ τοῦ ἐν λόγῳ κυρίου. Ὡστε οὐδεμία μέχρι τοῦ σημείου τούτου παρουσιάσθη δυσκολία καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ κατοχὴ τῆς περιουσίας ἐφάνη πράξις φυσικωτάτη. Ὁπῶς ἡ πράξις του καταστῆ ἐγκυρος δύο μόνον πιστοποιητικὰ ἀπητοῦντο νὰ προσαγάγῃ, ἓν περὶ τῆς γεννήσεώς του καὶ ἓν περὶ τοῦ γάμου τῶν γονέων του. Εὐκόλως ἠδυνήθη νὰ προμηθευθῇ τὰ πρῶτον εἶχε γεννηθῆ εἰς ζένην χωρὴν καὶ ἡ περὶ τῆς βαπτίσεως αὐτοῦ πράξις εἶχε δεόντως καταχωρισθῆ δυσκολία ὑπῆρχον ὡς πρὸς τὸ δεύτερον καὶ αὐταὶ αἱ δυσκολίαι ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸ παλαιὸν Βέλμιγαμχ. Ἀλλ' ἔως θὰ μετέβαινεν ἀναμφιβόλως εἰς Νοούλσβαρχ, ἂν δὲν ὑπῆρχε πρὸς τοῦτο μικρὰ τις ἐναντιότης.

Αὐτοῦ ἐξῆ ἡ μήτηρ του ὅτε συνέδεσε τυχαίως σχέσεις μετὰ τοῦ ἀνδρός ὅστις ἐγένετο κατόπιν ὁ πατὴρ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται κυρίου. Ἐξῆ ὑπὸ τὸ οἰκογενειακὸν τῆς ὀνομα, ἀλλὰ πράγματι ἦτο ἐγγαμος, νυμφευθεῖσα πρὸ πολλοῦ ἐν Ἰρλανδίᾳ, ὅπου ὁ σύζυγός τῆς, ἀφοῦ παντοιοτρόπως ἐβασάνισεν αὐτήν, τὴν ἐγκατέλειψε μεταναστεύσας μετ' ἄλλης γυναικός. Σὺς διηγοῦμαι τὸ γεγονός τοῦτο μετὰ πολλῆς βασιμότητος, ἐπειδὴ ὁ σὺρ Φήλιξ ἀνέφερον αὐτὸ εἰς τὸν υἱὸν του ὡς τὸ μόνον αἴτιον τὸ ἐμποδίσαν αὐτὸν νὰ τελέσῃ τοὺς γάμους του.

Ὅτι ἐκπλαγῆτε ἴσως διότι, γινώσκων ὁ ἐν λόγῳ κύριος ὅτι αἱ μετὰ τῶν γονέων του σχέσεις ἤρχισαν ἐν Νοούλσβαρχ, δὲν ἀπεπειράθη πρῶτον νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν πλαστογραφίαν ἐπὶ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐνομομαχοῦ ναοῦ τῆς βῆθεισῆς πόλεως ὅπου ἡ

δύνατο νὰ θεωρηθῆ ὡς εὐλογοφανὲς ὅτι ἐτελέσθη ὁ γάμος των. Τὸ ἐμποδίσαν αὐτὸν αἴτιον ἦτο ὅτι ὁ ἐφημέριος τοῦ ναοῦ τοῦ Νοούλσβαρχ ἐν ἔτει 1803 — ἔτος καθ' ὃ συμφῶνως πρὸς τὴν βαπτιστήριον πράξιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κυρίου ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ συνῆψαν γάμον — ἐξῆ ἀκόμη τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 1827, ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ πολυμήχανος κληρονόμος ἦλθε νὰ λάβῃ κατοχὴν τῆς περιουσίας του. Αὐτὴ ἡ δυσάρετος περίπτωσις τὸν ἠνάγκασε νὰ ἐπεκτείνῃ ὅπως οὖν τὸν κύκλον τῶν ἐνεργειῶν του καὶ νὰ ἐτελέσῃ τὸ σχέδιόν του εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν. Ἐνταῦθα δὲν ὑπῆρχε παραπλήσιος κίνδυνος, ἐπειδὴ ὁ ἀρχαῖος ἐφημέριος εἶχε πρὸ πολλοῦ ἀποθάνει.

Ἀφ' ἐτέρου καὶ τὸ παλαιὸν Βέλμιγαμχ ἦτο ὡς καὶ τὸ Νοούλσβαρχ κατάλληλον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τόσοσ ἀξιοπαίνοιου σχεδίου. Ὁ πατὴρ του ἄλλοτε μὴ θέλων νὰ καταστῆ γνωστὴ ἡ ἔνοχος αὐτοῦ σχέσις ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ πόλει, ἔφερε τὴν γυναῖκα ἣν διέφθειρεν εἰς τινὰ παρὰ τὸν ποταμὸν κειμένην ἔπαυλιν, εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ χωρίου ἀπόστασιν. Αὐτοῦ ἐξῆσαν κατὰ τὰ πρῶτα τῆς συμβιώσεώς των ἔτη καὶ αὐτοῦ ἤρχισε νὰ φέρῃ τὸ ὄνομά του. Τὰ ἄτομα ἅτινα εἶχον γνωρίσει τὸν σὺρ Φήλιξ ἀγαθὸν εἰσέτι ὄντα καὶ ἐγίνωσκον τὰς πρὸς τὴν μόνωσιν κλίσεις του, δὲν ἐξεπλήττοντο βλέποντες ὅτι διετῆρει τὰς αὐτὰς ἐξῆς του καὶ μετὰ τὸν δῆθεν γάμον του. Ἄν δὲν ὑπῆρχεν ἡ φοβερὰ αὐτοῦ δυσμορφία ἢ ἐκ τῶν νόσων προσελθούσας καὶ καθιστώσας αὐτὸν θέαμα φρικτὸν, ἢ αὐστηρὰ μόνωσις ἐν ἣ ἔζη, ἠθελεν ἴσως ἐξεγείρει τινὰς ὑποψίας· ἀλλ' ὅπως εἶχον τὰ πράγματα, οὐδεὶς ἐξεπλάγη βλέπων αὐτὸν ἀποκρύπτοντα τὴν τερατώδη δυσμορφίαν του. Ἐξῆσεν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη μέχρις ὅτου τὸ Μπλάκ - οὐάτερ - Πάρκ περιῆλθεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ. Μετὰ πάροδον χρόνου, εἰκοσιτριῶν ἔως εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν, τίς ἠδύνατο νὰ διαβεβαιώσῃ, μετὰ τὸν θάνατον ἰδίως τοῦ ἐφημερίου, ὅτι ὁ γάμος των δὲν ἐτελέσθη ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς τῆς ἐχεμυθείας ἄρους ὑπ' οὗς παρήλθεν ἀδικαίως πᾶσα αὐτῶν ἡ ζωὴ καὶ ὅτι δὲν ἐγένετο ἐν τῷ ναῷ τοῦ παλαιοῦ Βέλμιγαμχ;

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, ὡς προεῖπα, ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐθεώρησεν ὅτι τὸ χωρίον μας ἦτο τὸ καταλληλότερον μέρος ὅπως κανονισθῆ κρυφίως τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν πεπραγμένα ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ μέλλοντος. Μετ' ἐκπλήξεως ὁμῶς θὰ μάθητε ὅτι δὲν προεμελέτησε τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ γενομένην πλαστογραφίαν, ἀλλ' ἡ ἰδέα αὐτῆς τῷ ἐπῆλθεν αἴφνης.

Ἡ πρώτη του σκέψις ἦτο ἀπλῶς ν' ἀποσπάσῃ τὰ φύλλα τ' ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὸ ἔτος καὶ τοὺς μῆνας οἵτινες συνέφερον αὐτὸν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δόλου του, νὰ τὰ ἐξαφανίσῃ κρυφίως, ἀκολουθῶς νὰ μεταβῇ εἰς Λονδίον καὶ ἀποτεινόμενος εἰς τινὰ δικηγόρον νὰ ζητήσῃ κερ' αὐτοῦ νὰ τῷ προμηθεύσῃ πιστοποιητικὸν περὶ τοῦ γάμου τοῦ πατρὸς του παραπέμπων αὐ-

τὸν πονηρῶς εἰς τὴν ἡμερομηνίαν τῶν ἐλλειπόντων φύλλων. Χάρῃ εἰς τὴν μηχανορραφίαν ταύτην, οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ του δὲν ἦσαν νυμφευμένοι. Ὡστε καὶ ἂν ἔνεκα τῶν περιστάσεων τούτων ἠθελεν ἀπαντήσῃ δυσκολίας ὅπως δανεισθῆ χρήματα, — τοῦθ' ὅπερ αὐτὸς ἐνόμιζε πιθανόν — τοῦλάχιστον ὁμῶς θὰ εἶχεν εἰς τὸ ἐξῆς πρόχειρον ἀπάντησιν νὰ δώσῃ ἐὰν ἠθελεν ἐπέλθει εἰς τὴν ἣ ὄρεξις νὰ διαμφοισθητῆσθαι τὰ ἐπὶ τοῦ τίτλου καὶ τῆς περιουσίας διακαιώματά του.

Ἄλλ' ὅτε ἦλθε καὶ ἐξήτασε τὸ βιβλίον, κρητήρησεν ὅτι εἰς μίαν τῶν σελίδων τοῦ 1803 εἶχεν ἀφεθῆ χωρὸς κενὸς ἀρκετός, πρὸς τὸν σκοπὸν βεβαίως τοῦ νὰ καταχωρισθῆ εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα ὀλόκληρος πράξις τις ἀρκούντως ἐκτενής. Ἡ τοιαύτη περίσκις τὸν παρεκίνησε νὰ μετατρέψῃ ἄρδην τὸ σχέδιόν του. Ἦτο εὐκαιρία ἣν ποσῶς δὲν εἶχε λάβει ὑπ' ὄψει καὶ ἐξ ἧς κατώρθωσε νὰ ἐπωφεληθῆ, ὡς γινώσκετε. Ὁ περὶ οὗ πρόκειται κενὸς χωρὸς ὅπως ἀντιστοιχῆ μετὰ τὸ περὶ τῆς γεννήσεώς του πιστοποιητικόν, ἔπρεπε νὰ εὑρισκῆται εἰς τὰς σελίδας τοῦ μηνὸς Ἰουλίου καὶ ἀπεναντίας εὑρίσκετο εἰς τὰς τοῦ Σεπτεμβρίου. Ἀλλ' ὅπως ἐξηγήσῃ τὴν ἀνωμαλίαν ταύτην, εἶποτε ἠθελον τῷ γείνει ἀδικαίροι ἐρωτήσεις, ἦτο εὐκόλον νὰ εὑρῃ πειστικὴν τινὰ ἀπάντησιν· ἠθελεν εἶπει ὅτι ὁ τοκετός του ἐγένετο μετὰ ἑπτὰ ἀπὸ τοῦ γάμου μῆνας.

Ὅτε μοὶ διηγήθη τὴν ἱστορίαν του ἐφάνην ἀρκετὰ βλάξ ὥστε νὰ δεῖξω συμπάθειαν πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ συγκινηθῶ, ὥστε καὶ ἐνδιαφέρων μέχρι τινὸς νὰ αἰσθανθῶ ὑπὲρ αὐτοῦ. Εὔρον ὅπως οὖν σκληρὰν τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν ἀδικίαν. Ἄν ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ του δὲν εἶχον νυμφευθῆ, οὔτε αὐτὸς ἔφερε τινὰ εὐθύνην διὰ τοῦτο, οὔτε ἐκεῖνοι ἦσαν ἀξιοκατάκριτοι. Πᾶσα γυνὴ ἔχουσα αὐστηρότερα ἐμοῦ ἦθη καὶ μὴ ἔχουσα ἐπιθυμίας ν' ἀποκτήσῃ ὠρολόγια καὶ ἀλύσεις θὰ εὑρίσκεν ὡσαύτως τινὰς δικαιολογίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐτήρησα ἐχεμυθειαν καὶ ὑπέσχεθην αὐτῷ νὰ φυλάξω τὸ μυστικόν του.

Ἐδέησε νὰ παρέλθῃ πολὺς καιρὸς πρὶν ἐπιτύχῃ μελάνην καταλλήλου χρώματος διὰ μέσου πολλῶν καὶ ποικίλων μιγμάτων, δι' ἃ τῷ παρεῖχον ἐγὼ πάντα τὰ χρειώδη. Ἐδέησε κατόπιν νὰ παρέλθῃ ἐπίσης πολὺς καιρὸς πρὶν κατορθώσῃ ν' ἀπομιμηθῆ ἐντελῶς τὸν ἐν τῷ βιβλίῳ γραφικὸν χαρακτῆρα. Ἐπέτυχεν ὁμῶς ἐπὶ τέλους καὶ ἀπέδωκε τὴν τιμὴν εἰς τὴν μητέρα του, τὴν ἀναπαυομένην ἤδη ἐν τῷ τάφῳ! Μέχρι τοῦ σημείου τούτου δὲν δύναμαι ν' ἀρνηθῶ ὅτι προσανέχθη πρὸς ἐμὲ ἐντίμως μοὶ ἔδωκε τὸ ὠρολόγιον καὶ τὴν ἀλύσιν ἅτινα μοὶ ὑπέσχεθη, χωρὶς ποσῶς νὰ διαπραγματευθῆ μετ' ἐμοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν των. Ἦσαν ἀμφοτέρω ἀντικείμενα ἐξαιρέτου ἐργασίας. Τὰ φυλάττω ἀκόμη· τὸ ὠρολόγιον λειτουργεῖ κάλλιστα.

Καθὰ μοὶ εἶπατε προχθὲς ἡ κυρία Κλέμεντς σὺς ἀπεκάλυψε πᾶν ὅ,τι ἐγίνωσκε.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπιμείνω ἐπὶ τῶν συκοφαντιῶν, ὧν ἕνεκα τοσαῦτα ὑπέστην καὶ τὰ ὑπέστην ἀδίκως! Τοῦτο δύνανται θετικῶς νὰ βεβαιώσω. Γινώσκετε καλῶς ὁποῖας ὑπονοίας συνέλκεν ὁ σύζυγός μου ὅτε ἀνεκάλυψεν ὅτι ἐγὼ καὶ ὁ εὐειδὴς ἐκείνος κύριος εἶχομεν συχνὰς κρυφίαις συνεντεύξεις καὶ ὅτι μυστηριώδεις συνομιλίαις ἀντηλλάσσοντο μεταξύ ἐμοῦ καὶ τοῦ δήθεν ἐραστοῦ μου.

Ἐξακολουθήσατε τὴν ἀνάγνωσιν καὶ θὰ ἴδητε ποία ὑπῆρξεν ἡ διαγωγὴ του.

Ὅτε εἶδον ποῖαν τροπὴν ἐλάμβανον τὰ πράγματα, αἱ πρῶται λέξεις ἅς τῷ ἀπηνύθυνα ἦσαν αἱ ἐξῆς:

— Ἀπόδοτέ μοι δικαιοσύνην! Ἀφαιρέσατε ἐκ τῆς ὑπολήψεώς μου τὴν κηλιδά ἢς καθὼς καλῶς γινώσκετε, οὐδέποτε ἐγενόμην ἀξία. Δὲν εἶνε ἀνάγκη, οὐδ' ἀπαιτῶ ν' ἀποκαλύψετε τὰ πάντα πρὸς τὸν σύζυγόν μου, διαβεβαιώσατέ τον μόνον ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς σας ὡς εὐπατριδῆς ὅτι ἀπκτάται πληρέστατα καὶ ὅτι δὲν ἤμην ἀξία τῆς μομφῆς ἣν ἐθεώρησε καλὸν νὰ μοὶ ἐπιρρίψῃ. Ἀπόδοτέ μοι τοῦλάχιστον τὴν δικαιοσύνην ταύτην ἀνθ' ὅσων ἔπραξα ὑπὲρ ὑμῶν.

Πλὴν αὐτὸς ἠρνήθη ἀνυποκρίτως καὶ ἄνευ περιφράσεων. Μοὶ εἶπε μόνον ὅτι τὸν συνέφερε ν' ἀφήσῃ ἐν τῇ πλάνῃ τὸν σύζυγόν μου καὶ ὅλους τοὺς γείτονας, διότι ἐνόσῳ αὕτη ὑφίστατο, οὐδεὶς θὰ ὑπώπτευσεν περὶ τῆς ἀληθείας. Δὲν ἐστερούμην ἀποφασιστικότητος καὶ τῷ παρετήρησα ὅτι θ' ἀναδεχόμενος ἐγὼ ν' ἀποκαλύψω τὴν ἐπικίνδυνον ἀλήθειαν. Ἡ ἀπάντησίς του ὑπῆρξε βραχεῖα καὶ σαφής.

— Ἄν μίον λέξιν εἶπω, ἐνοχοποιούμεθα ἀμφοτέροι.

Ναὶ! τῇ ἀληθείᾳ οὕτως εἶχεν. Μοὶ ἀπέκρυψεν ἐκουσίως τοὺς κινδύνους εἰς οὓς ὑπέπιπτον ὑποβοηθοῦσα αὐτόν. Ἐπωφελήθη καταχρηστικῶς τῆς ἀγνοίας μου, με ἀπεπλάνησε διὰ τῶν δώρων του, προσεῖλκυσε τὴν συμπάθειάν μου διηγουμένός μοι τὸν βίον του καὶ τὸ ἀποτέλεσμα πάντων τούτων ἦτο ὅτι ἐγενόμην συνένοχός του. Μοὶ ὠμολόγησε τὰ πάντα ἐν ἀκρᾷ ἀδιαφορίᾳ καὶ ἐπέρανεν εἰπὼν μοι διὰ πρῶτην φορὰν ὅποιαις ποινὰς θὰ ὑφίσταμην, ποινὰς ἐπιβαλλομένας εἰς πάντα συμμετάσχοντα τῆς ἐγκληματικῆς αὐτοῦ πράξεως. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ νόμος δὲν ἦτο τόσο ἐπιεικὴς ὅπως εἶνε σήμερον, τοῦλάχιστον καθὰ αὐτὸς μοὶ εἶπεν. Ἡ ἀγχόνῃ δὲν ἐπεφυλάσσετο εἰς μόνους τοὺς φονεῖς, οἱ δὲ καταδικοὶ δὲν εὕρισκον εἰς τὴν εἰρηκτὴν περιποίησιν ὡς δεσποινίδες δυστυχῆσαι. Ὁμολογῶ ὅτι μ' ἐξήπατησεν ὁ ἄτιμος καὶ ἀχρεῖος ἀπατεῶν! Ἐννοεῖτε τώρα ὅποῖον μῖσος ἔπρεπε νὰ τρέφω κατ' αὐτοῦ; Ἐννοεῖτε τώρα διατί σπεύδω τόσο προθύμως, πρᾶξιμονίᾳ ἐκ τῆς εὐγνωμοσύνης, νὰ ἱκανοποιήσω τὴν περιεργίαν ὑμῶν, νέε μου κύριε, πρὸς ὃν ὀφείλω χάριτας, διότι ἐπὶ τέλους ἰσχύσατε νὰ καταβάλητε τὸν κολοσσὸν ἐκείνον τῆς ἀτιμίας;

Ἄς ἐξακολουθώσωμεν. Δὲν ἤμην τόσο ἀνόητος ὥστε ν' ἀφεθῶ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς

τὴν ἀπελπισίαν. Δὲν εἶμαι ἐκ τῶν γυναικῶν ἐκείνων αἵτινες ἐξωθοῦνται ἀτιμωρηταί, εἰς τὰ ἔσχατα. Τὸ ἐγίνωσκε καὶ με κηθησάσασε φρονίμως δι' ὑποσχέσεων περὶ τοῦ μέλλοντος.

Ἐδικαιοῦμένην νὰ τύχω ἀμοιβῆς τινος — εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ — διὰ τὴν ἐκδούλευσιν ἣν τῷ πρόσχον καθὼς καὶ τινὰ ἀποζημιώσιν — ἔσχε τὴν εὐγένειαν νὰ προσθήσῃ καὶ τοῦτο — διὰ τὴν βλάβην ἣν ὑπέστην. Ἦτο διατεθειμένος — γενναῖος ὡς ληστής! — νὰ μοὶ χρηρηγήσῃ ἀξιόλογον ἐτήσιον εἰσόδημα πληρωτέον κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ δύο ὄρους: πρῶτον τῆς ἀπολύτου σιγῆς πρὸς τὸ ἰδικόν μου καὶ τὸ ἰδικόν του συμφέρον; δεύτερον τοῦ νὰ μὴ ἀπουσιάσω εἰς Βέλμιγγαμ χωρὶς πρότερον νὰ εἰδοποιήσω αὐτόν καὶ νὰ λάβω παρ' αὐτοῦ τὴν ἀδειαν τοῦ ταξιδίου. Τῷ ὄντι ἐν Βέλμιγγαμ, ὅπου αἱ ἔντιμοι γυναῖκες ἀπέφευγον τὴν συναναστροφὴν μου, αἱ ἀκριτόμυθοι μετὰ τῶν ἄλλων συνδιαλέξεις δὲν θὰ με παρεκίνουν νὰ προβῶ εἰς ἐπικινδύνους ἀποκαλύψεις. Ἐν Βέλμιγγαμ μ' ἐκράτει διαρκῶς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του. Ὁ δεύτερος οὗτος ὄρος ἦτο πολὺ βαρῦς. Ἄλλ' ὅμως ἐδέησε νὰ τὸν δεχθῶ.

Καὶ ἡδυνάμην νὰ πράξω ἄλλως; Ἀπέμενον ἄνευ πόρων, ἀναμένουσα νὰ ἐπιβαρυνθῶ καὶ διὰ τῆς γεννήσεως τέκνου. Ἡδυνάμην νὰ πράξω ἄλλως; Ἡ ὄφειλον ν' ἀφεθῶ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἡλιθίου συζύγου μου, ὅστις ἐδραπέτευσεν, ἀπὸ ἐξήγειρε κατ' ἐμοῦ ὄλην τὴν κακολογίαν τῶν συμπολιτῶν μου; Μοὶ ἦτο μυριάκις προτιμότερον ν' ἀποθάνω! Ἄλλως τε ἡ σύνταξις ἦν μοὶ ὑπεσχέθη ἦτο ἱκανὴ νὰ με σκαηνεύσῃ. Θὰ εἶχον εἰσόδημα ἐτήσιον ἀξιόλογον θὰ κατώκουν εἰς καλλιτέραν οἰκίαν, θὰ ἐπέστρωνον τὰς αἰθούσας μου διὰ ταπῆτων ὠραιότερων καὶ παχυτέρων ἐκείνων δι' ὧν ἐπέστρωνον τὰς ἰδικὰς τῶν αἰθούσας αἱ γυναῖκες, αἵτινες ὀσάκις μ' ἔβλεπον προσεποιούντο ὅτι ἀνύψουν τὸ ὄμμα πρὸς τοὺς οὐρανοὺς. Εἰς τὸ χωρίον αἱ ἐνάρετοι γυναῖκες ἐφόρου ἐσθῆτας βαμβακεράς, ἐνῶ ἐγὼ θὰ ἐφόρου μεταξίνας.

Διὰ τοῦτο ἀπεδέχθην τὴν προταθειάν μοι κατάστασιν. Ἐπωφελήθη ἐξ αὐτῆς ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίον καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐδάφους προσεκάλεσα τὰς ἀξιοσεβάστους γειτονίσσας μου εἰς μάχην, ἐξ ἧς μετὰ καιρὸν ἐξῆλθον νικήτρια, ὡς ἡδυνήθητε καὶ σεῖς ἰδίους ὄμμασι νὰ πεισθῆτε. Διατί ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐτήρησα ἀπόκρυφον τὸ ἰδικόν του καὶ ἰδικόν μου μυστικόν; διατί δὲν κατέστησα κοινῶν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀποθανοῦσαν θυγατέρα μου; Τοῦτο βεβαίως τὰ μέγιστα κινεῖ τὴν ὑμετέραν περιεργίαν. Ἔστω! ἡ εὐγνωμοσύνη μου δὲν ἔχει ὄρια. Στρέφω τὴν σελίδα καὶ ἀπαντῶ ἐπίσης εἰς τὴν ἐρώτησιν ἣν βεβαίως ποθεῖτε ἐνδομύχως νὰ μοὶ ἀποτείνητε. Συγχαρηστέ με, κύριε Χαρτράϊτ, ἐὰν ἀρχώμαι ἐκπράξουσα τὴν ἐκπληξίην μου διὰ τὴν συμπάθειαν ἣν ἡ θυγάτηρ μου Ἄννα φαίνεται ὅτι σὰς ἐνέπνευσεν. Τοιοῦτο αἶσθημα εἶνε δι' ἐμὲ ὅπως ἀνεξή-

γητον. Ἐὰν ἐπιθυμῆτε λεπτομερείας τινὰς περὶ τῆς νηπιακῆς τῆς ἡλικίας, ὀφείλω νὰ σᾶς παραπέμψω πρὸς τὴν κυρίαν Κλέμεντς, διότι αὕτη γινώσκει περισσότερα ἐμοῦ ὡς πρὸς τὸ θέμα τοῦτο. Σημειώσατε, σᾶς παρακαλῶ, ὅτι ἐγὼ δὲν καυχῶμαι ἐπὶ ὑπερβολικῇ πρὸς τὴν θυγατέρα μου στοργῇ. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεώς της μέχρι τοῦ θανάτου της μοὶ ἐγένετο μόνον πρόξενος ἀνησυχίῶν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἦτο σχεδὸν ἡλίθιος. Ἀγαπᾶτε τὴν εἰλικρίνειαν, ἐπομένως ἐλπίζω ὅτι θ' ἀποδεχθῆτε εὐχαρίστως τὴν ὁμολογίαν μου ταύτην.

Δὲν θέλω νὰ φανῶ φορτικὴ διηγουμένη ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ συμβάντα. Ἄρκει νὰ σᾶς εἶπω ὅτι ἐτήρησα πάντοτε πιστῶς τοὺς ὄρους τῆς συμφωνίας καὶ ὅτι εἰς ἀντάλλαγμα ἀπέζων ἐν ἀνέσει διὰ τοῦ τακτικῶς ἀναπᾶσαν τριμηνίαν πληρωνομένου μοὶ εἰσοδήματος.

Ἐκάστοτε ἐπεχείρουν μικρὸν ταξείδιον ὅπως διαρρήξω τὴν μονοτονίαν τοῦ βίου μου, ζητοῦσα τακτικῶς πρὸς τοῦτο τὴν ἀδειαν τοῦ αὐθέντου μου, ὅστις οὐδέποτε μοὶ τὴν ἠρνήθη. Καθὰ σᾶς εἶπον, δὲν ἤμην ἀνόητος, ὥστε νὰ θεωρήσω τὸν ζυγὸν ἀνυπόφορον, εὐλόγως δ' ἐπανεπαυόμην ἐπὶ τῆς ἐχεμυθίας μου ἂν ὄχι πρὸς τὸ συμφέρον ἐκείνου, τοῦλάχιστον πρὸς τὸ ἰδικόν μου. Ἡ μακρότερον διαρκέσασα ἐκδρομὴ μου ἦτο ἐκείνη ἣν ἐπεχείρησα μεταβάσασα εἰς Λίμμεριτζ ὅπως νοσηλεύσω τὴν ἐπιθανάτον ἀδελφὴν μου. Εἶχε διαδοθῆ ὅτι ἐκέκτητο χρηματικὴν τινα περιουσίαν σχηματισθεῖσαν διὰ τῆς οἰκονομίας της, ἐθεώρησα δὲ καλὸν — ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι τὸ χορηγούμενόν μοι βοήθημα ἡδύνατο τυχαίως νὰ μοὶ λείψῃ — ὅπως μεταβῶ νὰ ἐπαγρυπνήσω περὶ τῶν συμφερόντων μου εἰς τὴν κληρονομίαν ἐκείνην. Ἄλλ' οἱ κόποι μου ὑπῆρξαν μάταιοι οὐδὲν εἰσέπραξα, διότι οὐδὲν ὑπῆρχεν.

Παρέλαθον μετ' ἐμοῦ καὶ τὴν Ἄνναν εἰς τὸ ταξείδιόν μου. Συχνάκις ὡς πρὸς τὴν θυγατέρα μου ἠσθανόμην διαφόρους ἰδιοτροπίαις, τότε δὲ ἤμην ζηλότυπος διὰ τὴν ἐπιρροὴν ἣν ἐκέκτητο ἐπ' αὐτῆς ἡ κυρία Κλέμεντς. Περὶ τῆς κυρίας Κλέμεντς δὲν εἶχον τὴν ἀρίστην ἰδέαν. Ἦτο γυνὴ κοινῶν χαρακτήρος, ἄνευ ἀναπτύξεως, ἄνευ θελήσεως, καὶ ἠὲ χαριστοῦμένη ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ τὴν δυσαρεστῶ παραλαμβάνουσα μετ' ἐμοῦ τὴν Ἄνναν ἣν ἠθελεν ἐκείνη νὰ ἔχῃ πάντοτε πλησίον της. Μὴ γινώσκουσα ποῦ νὰ τοποθετήσω τὴν θυγατέρα μου ἐν Κῶμπερλανδ, ἐνῶ ἐπεστάτου παρετὸ προσκεφάλαιον τῆς ἀσθενοῦς, εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Λίμμεριτζ. Ἡ οἰκοδέσποινα τῆς ἐπαύλεως κυρία Φαίρλη — γυνὴ εἰς ἄκρον δυσειδής, κατορθώσασα ὅμως νὰ νυμφεθῆ τὸν ὠραιότερον ἄνδρα τῆς Ἀγγλίας — οὐκ ὀλίγην φαιδρότητα μοὶ προὔξενε διὰ τὴν ζωνρὰν συμπάθειαν ἣν ἔδειξε πρὸς τὴν θυγατέρα μου. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦν ὅτι ἐν τῷ σχολείῳ οὐδὲν ἔμαθε, διεφθάρη δὲ ἐκ τῶν πολλῶν ὠπείων, ὧν ἐτύχχανεν ἐν Λίμμεριτζ-Χάουζ. Μεταξὺ τῶν ἄλλων

φαντασιωδῶν ὀρέξεων ἄς τῇ ἐνέπνευσαν ἦτο καὶ ἡ ἀνόητος μανία αὐτῆς νὰ ἐνδύηται πάντοτε λευκά. Ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν ἀγαπῶ τὸ λευκὸν καὶ ἀνέκαθεν προὔτιμων τὰ ἀμαυρὰ ὁπωσοῦν χρώματα ἀπεφάσισα νὰ τὴν ἀπαλλάξω τῆς μανίας ἐκείνης μόλις ἠθέλωμεν ἐπιστρέφει εἰς τὴν χώραν μας.

Παραδόξως ὅμως ἐκείνη ἀντέταξε λίαν ἐπίμονον ἀντίστασιν. Ὅσαίς τῇ ἐπῆρχετο ἰδέα τις, ἦτο, ὡς πᾶσαι αἱ πτωχαὶ τῷ πνεύματι, ἰσχυρογνώμων καὶ πείσμων ὅσον καὶ ὁ ἡμίονος. Ἐπιλονεϊκοῦμεν πολὺ συχνά, ἡ δὲ κυρία Κλέμεντς μὴ ἐπιθυμοῦσα ὡς ὑποθέτω, νὰ παρευρίσκηται εἰς αὐτὰς τὰς ἐριδας, προὔτεινε ἀπερχομένη εἰς Λονδίνον νὰ παραλάβῃ μετ' αὐτῆς τὴν Ἄνναν. Θὰ ἔλεγον καὶ ἐὰν εἰς τὸ ζήτημα περὶ τῶν λευκῶν ἐσθῆτων ἡ κυρία Κλέμεντς δὲν ἠθέλε συμφωνῆσαι μετὰ τῆς θυγατρὸς μου. Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶχον ἀποφασίσει νὰ μὴ φέρῃ εἰς τὸ ἐξῆς λευκὴν ἐνδυμασίαν καὶ ἐπειδὴ ἐμίσησαν τὴν κυρίαν Κλέμεντς ὡς τολμήσασαν νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν γνώμην τῆς θυγατρὸς μου, εἶπον ὅχι, καὶ ἡ ἀπάντησίς μου αὕτη ὑπῆρξε σταθερὰ καὶ ἀμετάκλητος. Ἐπομένως ἡ θυγάτηρ μου ἔμενε μετ' ἐμοῦ, ἐκ τούτου δὲ προῆλθε τὸ περιστατικὸν τοῦ νὰ γείνη μεταξὺ ἡμῶν λόγος ὁπωσοῦν σπουδαῖος περὶ τοῦ μυστικοῦ...

Τὸ πρῶτον συνέβη πολὺν χρόνον μετὰ τὴν ἐποχὴν ἧς σὰς διηγῆθην τὴν ἱστορίαν. Εἶχον ἐγκαταστή πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὴν νέαν πόλιν, προσπαθοῦσα διὰ τῆς διαγωγῆς μου νὰ ἐξαφανίσω βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον τὴν κακὴν φήμην ἣν ἔχαιρον καὶ νὰ ἐπιβληθῶ διὰ βραδείας ἀλλ' ἀδιακόπου ἐργασίας ἐπὶ τῶν ἀξιοσεβάστων γειτόνων μου, μεθ' ὧν διετέλουν εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν. Ἡ παρουσία τῆς θυγατρὸς μου ἦτο καὶ αὕτη ἀφορμὴ ἐπιτυχίας. Διὰ τοῦ ἀθῶου χαρακτήρος καὶ τῆς ἰδιοτροπίας τῆς νὰ ἐνδύηται λευκὰ φορέματα εἶχεν ἐλκύσει κἄπως τὰς συμπαθείας. Τοῦτο μ' ἔπεισε νὰ παύσω πλέον ἀπὸ τοῦ ν' ἀνθίσταμαι εἰς τὴν κλίσιν τῆς, ἐπειδὴ μέρος τῶν συμπαθειῶν ἄς ἐφείλκεν ὡφείλε κατ' ἀνάγκην νὰ πέσῃ μετὰ καιρὸν καὶ ἐπ' ἐμοῦ. Τοῦτο καὶ συνέβη τῷ ὄντι. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης χρονολογεῖται καὶ ἡ γενομένη μοι τιμητικὴ πρότασις νὰ ἐκλέξω μεταξὺ τῶν δύο ἐν τῷ κατ' ἐνοικιαζομένων στασιδίων ἐκ τῶν καλλιτέρων τὴν ἡμέραν δὲ καθ' ἣν κατέλαβον τὸ στασιδίον μου μ' ἐχαιρέτισε διὰ πρῶτην φορὰν ὁ αἰδεσιμώτατος ἐφημέριος.

Τοιαύτη ἦτο ἡ θέσις μου ὅτε ἡμέραν τινὰ ἔλαβον ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τοῦ κυρίου ἐκείνου τοῦ τόσο καλῶς γεννηθέντος — νῦν δύναμαι νὰ προσθέσω «καὶ τόσο καλῶς ἀποθανόντος», — πρὸς ἀπάντησιν μίαν ἰδικῆς μου, δι' ἧς κατὰ τὴν συμφωνίαν μας, εἰδοποιοῦν αὐτὸν ὅτι ἐπεθύμουν νὰ ἐγκαταλίπω προσωρινῶς τὴν πόλιν, χάριν ἀλλαγῆς κέρος καὶ βίου.

ὑποθέτω ὅτι ὅτε ἔλαβε τὴν ἐπιστολὴν μου ὑπερεῖχεν ἐν αὐτῷ τὸ κακὸν τοῦ χαρακτήρος του μέρος, διότι μοὶ ἀπήντησεν

ἀρνητικῶς μετ' ἐκφράσεων τόσο αὐθαδῶν, ὥστε πρὸς στιγμὴν ἀπώλεσα τὴν ἀταραξίαν μου καὶ δὲν ἐκρατήθην. Τὸν ὕβρισα ἐνώπιον τῆς θυγατρὸς μου ἀποκαλοῦσα αὐτὸν *αἰσχρὸν ἀπατεῶνα, ὄν δι' ἐνὸς μόνου λόγου μου ἠδυνάμην νὰ καταστρέψω, ἂν ὠμίλου καὶ ἀπεκάλυπτον τὸ μυστικὸν του*. Δὲν εἶπα τι περιπλέον συνελθοῦσα ἀμέσως εἰς ἐμαυτὴν, ἀφοῦ διέφυγον τὰ χεῖλη μου αἱ λέξεις αὐταὶ καὶ ἀφοῦ ῥίψασα βλέμμα ἐπὶ τῆς θυγατρὸς μου εἶδον αὐτὴν νὰ μὲ παρατηρῇ μετ' ἀπλήστου περιεργίας. Διέταξα αὐτὴν νὰ ἐξέλθῃ τοῦ δωματίου μου παραγγέλλουσα αὐτῇ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰμὴ ἀφοῦ ἦθελον πρᾶυνθῇ.

Ἐταράχθην, ὡς ἐννοεῖτε εὐκόλως, ἀφοῦ ἐσυλλογίσθην κατόπιν πόσον ἀσύνητος ὑπῆρξεν ἡ διαγωγή μου. Ἡ θυγάτηρ μου κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐδείκνυεν ἐξαιρετικῶς συμπεριφορὰν ἀλλόκοτον καὶ σημεῖα προφανῆ διανοητικῆς διαταραξέως, ὅτε δ' ἐσκέφθην ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐπαναλάβῃ εἰς τὴν πόλιν λέξιν πρὸς λέξιν τὴν ἀφρόνως διαφυγοῦσάν με φράσιν καὶ νὰ ὀνομάσῃ ἐκείνον ὄν δι' αὐτῶν ὕβριζεν, ἐὰν εὐρίσκετό τις περίεργος νὰ τὴν παραινῆσῃ εἰς τοῦτο, ἐφοβήθην πολὺ τὰς ἐνδεχομένας συνεπείας. Ἄλλο τι περισσότερον ἐκ μέρους αὐτῆς δὲν ἐφοβήθην καὶ οὐδαμῶς προσεδόκων τὰ συμβάντα, ἅτινα ἐπηκολούθησαν τὴν ἐπομένην ἡμέραν.

Χωρὶς νὰ μὲ προειδοποιήσῃ καὶ χωρὶς νὰ τὸν ἀναμένω, ἐφάνη τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν οἰκίαν μου ὁ σὶρ Πέρισιβαλ.

Ἐκ τῶν πρώτων του λέξεων καὶ ἐκ τοῦ τόνου μεθ' οὗ τὰς ἀπήγγειλεν, ἂν καὶ ὁπωσοῦν τραχέος, ἐνόησα εὐθὺς ὅτι εἶχε μεταμεληθῇ διὰ τὴν αὐθάδη ἀπάντησίν του καὶ ἤρχετο, ἂν καὶ δύσθυμος, νὰ ἐπαναγάγῃ εἰς ὁμαλὴν κατάστασιν τὰς μεταξὺ ἡμῶν σχέσεις, προτοῦ νὰ καταστῇ τὸ τοιοῦτο ἀδύνατον. Εὐρῶν τὴν θυγάτηρα μου μετ' ἐμοῦ ἐντὸς τοῦ δωματίου — ἐφρόντιζον ὅσον τὸ δυνατόν νὰ μὴ τὴν ἀφίαν ν' ἀπομακρύνηται μεθ' ὅσα συνέβησαν τὴν προτεραίαν — τὴν διέταξε ν' ἀποσυρθῇ. Ἡ θυγάτηρ μου καὶ ὁ σὶρ Πέρισιβαλ δὲν ἠγάπων ἀλλήλους, οὗτος δ' ἐξεδήλου πρὸς αὐτὴν τὴν ὀργὴν του, ἣν δὲν ἐτόλμα νὰ ἐκδηλώσῃ πρὸς ἐμέ.

— Ἄφρασε μὰς μόνους! τῇ εἶπε, παρατηρῶν αὐτὴν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.

Αὕτη στραφεῖσα τὸν προσέβλεψε καὶ δὲν ἐκινήθη.

— Ἐννόησες; .. ἀνέκραξεν ὁ σὶρ Πέρισιβαλ φύγε ἀπ' ἐδῶ μέσα!

— Εἰπέτε το μὲ καλλίτερον τρόπον, ἀπήντησεν ἐκείνη ἐρυθριῶσα ὁπωσοῦν.

— Δίωξε αὐτὴν τὴν ἡλίθιον! ἐπανέλαβεν ὁ σὶρ Πέρισιβαλ στρεφόμενος πρὸς ἐμέ.

Ἡ Ἄννα ἦτο πάντοτε παραφόρως ζηλότυπος διὰ τὴν ἰδίαν ἀξιοπρέπειαν καὶ ἡ ἐκφρασίς ἐκείνη τὴν ἐτάραξεν ὑπερβαλόντως. Πρὶν δυνθῆν ἐγὼ νὰ ἐπεμβῶ ἐπλησίαις πρὸς αὐτὸν μετὰ φοβερῆς ὀργῆς.

— Ζήτησέ μου ἀμέσως συγγνώμην! τῇ εἶπε, εἰδεμὴ σὲ διαβεβαιῶ ὅτι θὰ μετα-

νοήσης! .. Ὅ' ἀποκαλύψω τὸ μυστικὸν σου. Μίαν λέξιν ἂν εἶπω, δύναμαι νὰ σὲ καταστρέψω διὰ παντός! ..

Ἦσαν αὐταὶ αἱ λέξεις μου, κύριε Χαρτράϊτ, τὰς ἐπανέλαβεν ἀκριβῶς ὅπως τὰς εἶχα προσφέρει τὴν προτεραίαν τὰς ἐπανέλαβεν ἐνώπιόν του, ὡς νὰ προήρχοντο ἐξ αὐτῆς.

Ὁ σὶρ Πέρισιβαλ ἐκάθησε χωρὶς νὰ δυνθῆν νὰ προσφέρῃ λέξιν, κάτωχρος, ἐνῶ ἐγὼ ὄθουν τὴν θυγάτηρα μου ἐκτὸς τοῦ δωματίου. Ὅτε αὐτὸς μετ' ὀλίγον συνῆλθεν...

Ὅχι! εἶμαι γυνὴ εὐπόλητος καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἐπαναλάβω ὅτι εἶπεν ἀφοῦ ἀνέκτησε τὴν δύναμιν τοῦ λαλεῖν. Ἡ γραφίς μου εἶνε ἡ γραφίς μέλους τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἐφημερίου θρησκευτικοῦ συλλόγου, εἶνε ἀτόμου ὑπογράφαντος εἰς τὸν ἔρᾶνον πρὸς ἐκτύπωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων τῆς Τετάρτης περὶ τῆς διὰ τῆς πίστεως δικαιοσύνης. Ἐπομένως μὴ προσδοκᾶτε νὰ μεταχειρισθῶ αὐτὴν ὅπως ἀναγράφω τοὺς χυδαίους λόγους! Φαντάσθητε τὰς πλέον χυδαίας βλασφημίας τοῦ πλέον ἀγροίκου ἀχθοφόρου τῆς Ἀγγλίας καὶ ἄς προχωρήσωμεν καὶ μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς γοργότητος διὰ νὰ φθάσωμεν ταχύτερον εἰς τὴν λύσιν τοῦ συμβάντος.

Ἡ συνδιάλεξις μας κατέληξεν — ὡς βεβαίως ἔχετε προῖδει — εἰς τὰς ἐπιμόνους αὐτοῦ ἰκεσίας ὅπως συγκατατεθῶ νὰ ἐγκλισθῇ ἡ θυγάτηρ μου εἰς τι φρενοκομεῖον χάριν τῆς ἀπειληθείσης ἀσφαλείας αὐτοῦ.

Προσεπάθησα νὰ διορθώσω τὰ πράγματα. Τῷ εἶπον ὅτι αὕτη ἀπλῶς ἐπανελάβε ψιττακίζουσα τὰς ἐκφράσεις ἄς μὲ ἤκουσε νὰ προσφέρω ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς καὶ ὅτι δὲν ἐγίνωσκε τίποτε, διότι οὐδὲν εἶχον ποτε πρὸς αὐτὴν ἀνακοινώσας. Τῷ ἐξήγησα πῶς ἔνεκα τοῦ μίσους ὅπερ ἔστρεφε κατ' αὐτοῦ προσεποιήθη ὅτι ἐγίνωσκον ὅτι τῇ ἦτο ἐντελῶς ἀγνωστον, ὅτι ἐπεθύμει ἀπλῶς νὰ τὸν ἀπειλήσῃ, νὰ τὸν τιμωρήσῃ, νὰ τὸν ἀνησυχῆσῃ ὀμιλοῦσα ὡς ἐπραξε, καὶ ὅτι ἡ ἀσυλλόγιστος παραφορὰ μου παρέσχεν αὐτῇ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκτελέσῃ ὅ,τι τῇ ὑπηγόρευε τὸ μῖσός τῆς. Τῷ ὑπέμνησα πολλὰς ἄλλας ἀλλοκότους πράξεις τῆς, καθὼς καὶ τοὺς ἀνευ σημασίας λόγους, οἵτινες συχνάκις ἐξέρχονταν ἐκ τῶν χειλέων τῶν μὴ ἐχόντων σώας τὰς φρένας. Ἄλλ' εἰς μάτην ἔμεινε ἐκεῖνος ἀκαμπτος καὶ οὔτε διὰ τοῦ ὄρκου μου ἠθέλησε νὰ πεισθῇ. Εἶχεν ἀκράδαντον πεποιθήσιν, ὡς ἔλεγεν, ὅτι εἶχον ἀποκαλύψει πρὸς τὴν θυγάτηρα μου τὸ μυστικὸν καὶ ἐξῆτι ἀμετακλήτως τὸν περιορισμὸν τῆς.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἀπεφάσισα τοῦλάχιστον νὰ μὴ παραλείψω τὸ μητρικὸν μου καθήκον.

— Ἐλπίζω, τῷ εἶπεν, ὅτι δὲν θὰ περιορίσῃτε αὐτὴν εἰς τι τῶν κοινῶν φρενοκομείων. Δὲν θέλω νὰ εἰσαχθῇ ἡ θυγάτηρ μου εἰς τὰ φρενοκομεία εἰς ἃ εἰσάγονται οἱ πτωχοί. Ἀφοῦ ἐπιμένετε νὰ περιορισθῇ, εἰσαγάγετέ τὴν εἰς κανὲν ἰδιωτικὸν φρε-

νοσοκομείον. Ἐχὼ καρδίαν μητρὸς καὶ πρὸς τούτοις ἐπιθυμῶ νὰ διατηρήσω ἀκεραίαν τὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑπόληψίν μου. Συγκατατίθεμαι μόνον ἐὰν εἰσαγάγητε αὐτὴν εἰς ἐν τῶν καταστημάτων, εἰς ἃ καὶ οἱ εὐποροὶ γείτονές μου ἀποφασίζουσιν νὰ εἰσαγάγωσι τοὺς πάσχοντας τὰς φρένας συγγενεῖς των.

Ταῦτα ἐπὶ λέξει ἐδήλωσα, μετ' εὐχαριστήσεως δὲ ἀναλογίζομαι ὅτι ἔπραξα τότε τὸ κατῆκόν μου. Ἄν καὶ δὲν ἔτρεφόν ποτε ἀπεριόριστον στοργὴν πρὸς τὴν ἀποθανοῦσαν θυγατέρα μου, εἶχον ὅμως καὶ ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπερφάνειαν τῆς θεσεώς μου, χάρις δὲ εἰς τὴν ἀκλόνητον ἀπόφασίν μου οὐδεμίαν μομφὴν ἢ κηλὶς ἐπὶ πενία θὰ προσήπτετο εἰς τὴν θυγατέρα μου.

Ἄφου τὸ ζήτημα ἐλύθη ὑπὲρ ἐμοῦ—καὶ ἐλύθη ἀκόπως ἕνεκα τῶν πολλῶν εὐκολιῶν ἃς παρέχουσιν τὰ ἰδιωτικὰ ἐκεῖνα φιλανθρωπικὰ καταστήματα—οὐδαμῶς ἠδυνήθη ν' ἀμφιβάλω περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ προταθέντος μέτρου. Ἐν πρώτοις ἡ θυγάτηρ μου θὰ διητάτο κελῶς αὐτόθι, θὰ ἐφέροντο δὲ πρὸς αὐτὴν—καὶ τοῦτο διειτυμάνιστο εἰς ὅλην τὴν πόλιν—ὡς πρὸς εὐγενῆ δέσποιναν. Δεύτερον, θ' ἀπεμακρύνετο τοιουτοτρόπως ἐκ Βέλμιγχαμ, ὅπου ἠδύνατο νὰ ἐξεγείρῃ ὑποψίας καὶ νὰ προκαλέσῃ τὰς ἐρεύνας τινὸς τῶν περιέργων ἐπαναλαμβάνουσα τοὺς ἀφρονὰς λόγους μου.

Ἡ καθειριξίς τῆς ἐν μόνον κακὸν εἶχεν, ἀλλ' ἀσήμαντον. Δι' αὐτῆς μετεβάλλομεν εἰς σταθερὰν καίπερ ἀπατηλὴν ἰδέαν, εἰς μονομανίαν τὴν καύχησίν τῆς περὶ τῆς δῆθεν συμμετοχῆς αὐτῆς εἰς τὸ μυστικόν. Ἐκστομίσασα αὐτὴν κατ' ἀρχὰς ἐξ ἀπλῆς ἰδιοτροπίας φρενοβλαβοῦς κατὰ τοῦ ἀνδρός ὅστις τὴν προσέβαλεν, ἐνόησεν ὅτι ἐπέτυχε σπουδαίως νὰ τὸν ἐκφοβίσῃ καὶ μετὰ πονηρίας ἠδυνήθη ν' ἀνακαλύψῃ ὅτι αὐτὸς συνετέλεσεν εἰς τὴν καθειριξίν τῆς. Ἐνεκα τούτου εἰσαχθεῖσα εἰς τὸ κατάστημα ἐξετόξευσε τὰ μύρια κατ' αὐτοῦ καταληφθεῖσα ὑπὸ σφοδροτάτης ἐξάψεως, εὐθὺς δὲ ὡς ἠδυνήθησαν νὰ τὴν καταπραΰνωσιν, εἶπε πρὸς τὴν φύλακάν τῆς ὅτι τὴν περιώρισαν «διότι ἐγίνωσκε τὸ μυστικόν τοῦ κυρίου καὶ ὅτι ἅμα ἤθελε παρουσιασθῆ ἢ κατὰλληλος στιγμῇ, θὰ τὸ ἐκοινολόγει διὰ νὰ τὸν καταστρέψῃ».

Ἴσως καὶ πρὸς ὑμᾶς τὰ αὐτὰ ἐπανέλαβεν, ὅτε διεπράξατε τὴν ἀνοησίαν νὰ διευκολύνεται τὴν φυγὴν τῆς Τουλᾶχιστον εἶνε βέβαιον—καὶ τὸ ἔμαθα τοῦτο κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος—ὅτι τοὺς αὐτοὺς λόγους περίπου εἶπε πρὸς τὴν ἀτυχῆ κυρίαν, τὴν σύζυγον τοῦ νῦν ἀποθανόντος ἀωνύμου κυρίου. Ἐὰν ὑμεῖς ἢ ἡ ῥηθεῖσα κυρία ἠθέλετε στενοχωρήσει τὴν θυγατέρα μου παρακινούντες αὐτὴν νὰ ἐξηγηθῇ σαφέστερον, θὰ ἐβλέπετε αὐτὴν ἀμέσως νὰ χάσῃ τὴν τόλμην τῆς, νὰ μὴν εἰξεύρῃ τί νὰ εἴπῃ, νὰ ταράσσῃται καὶ νὰ καταφεύγῃ εἰς παρεκβάσεις· ἠθέλετε ἐξακριβώσαι τέλος ὅτι εἶνε ἀληθῆ πάντα ὅσα σὰς γράφω. Ἐγίνωσκεν ὅτι ὑπῆρχε μυστικόν τι καὶ ἐγνώριζε τὰ ἀτομικὰ ἄτινα τὰ μέγιστα ἐνδιέφερε

τὸ μυστικόν τοῦτο· ἐγίνωσκε τίνα θὰ ἐζήμιον ἢ ἀποκαλύψις τῆς, ἐὰν τὸ μυστικόν ἀπεκκλύπτετο. Πλὴν τούτου ὅμως ὅσον καὶ ἂν προσεποιητο, ὅσον καὶ ἂν ἐκαυχᾶτο ἐνωπιον τῶν ξένων, οὐδὲν ἕτερον ἐγίνωσκε καὶ οὐδὲν ἔμαθε μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τῆς.

[Ἐπιτελεῖται συνέχεια].

Ἡ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΟΡΩ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

[Ἔορα προηρούμενον φύλλον].

— Δὲν εἶναι συμπεφωνημένον; Ἄλλ' ὅμως, ὡς κάλλιστα ἐνθυμοῦμαι, εἶχε συμφωνηθῆ, ὅτι δὲν ἤθελον νυμφευθῆ ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ πατρός μου, ἐκτὸς κατεπειγούσης ἀνάγκης, ὑπ' ἐμοῦ συνομολογουμένης.

— Ἐνθυμοῦμαι κάλλιστα τὴν ἀρεσιν ταύτην, δεσποινίς· ἀναγνωρίζετε ὅμως, ὅτι ὑπάρχει τοιαύτη ἀνάγκη;

— Ναί, ἐπομένως εἶμαι ἔτοιμος νὰ σὰς νυμφευθῶ, κύριε. Προσέξατε ὅμως, ὅτι δὲν θέλω συναινέσει νὰ γενῶ πραγματικῶς σύζυγός σας πρὶν ἢ ἐπανιδῶ τὸν πατέρα μου. Ὁ κόμης συναφρώθη καὶ ἔδηξε τὰ χεῖλη του.

— Δεσποινίς, εἶπε, δὲν σκοπεύω νὰ βιάσω τὴν θέλησίν σας· σὰς ἀπαλλάσσω τῆς ὑποσχέσεώς σας· εἰσθε ἐλευθέραι· ἀλλὰ μόνον...

Πλησιάζας εἰς τὸ παράθυρον καὶ παρατηρήσας πρὸς τὴν ὁδόν·

— Ἀλλὰ μόνον, εἶπεν, ἴδετε.

Ἠγέρθη, ἐλκυομένη ὑπὸ τῆς δυνάμεως, τῆς ὠθοῦσης ἡμᾶς νὰ βεβαιωθῶμεν περὶ τῆς δυστυχίας ἡμῶν, κάτωθεν δὲ τοῦ παραθύρου διέκρινόν τινα περιβεβλημένον διὰ μανδύου, ὡσεὶ δὲ πειρώμενον νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν.

— Ὡ Θεέ μου! εἶπεν ὁ Βουσύ· καὶ λέγετε, ὅτι ἦτο χθές;

— Ναί, κόμη, χθές περὶ τὴν ἐνάτην ἑσπερινὴν ὥραν.

— Ἐξάκολουθήσατε, εἶπεν ὁ Βουσύ.

— Μετὰ μικρὸν, ἕτερος ἀνὴρ ἠνώθη μετὰ τοῦ πρώτου· ἐκεῖνος ἐκράτει φανόν.

— Τί φρονεῖτε περὶ τῶν δύο ἐκείνων ἀνδρῶν; με ἠρώτησεν ὁ κύριος δὲ Μονσορώ.

— Ὅτι εἶναι ὁ δουξ καὶ ὁ ἀκόλουθός του, ἀπεκρίθη.

Ὁ Βουσύ ἐστέναξε.

— Τώρα, ἐξηκολούθησεν ὁ κόμης, διατάξατε· πρέπει νὰ μείνω ἢ ν' ἀπέλθω;

Πρὸς στιγμὴν ἐδίστασα· καί, παρὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πατρός μου, παρὰ τὴν ἐνωρκίαν ὑπόσχεσίν μου, παρὰ τὸν πρῶτον, τὸν προφνητῆ, τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, καί, ἐδίστασα· ἐὰν δ' οἱ δύο ἐκεῖνοι ἀνδρες δὲν ἦσαν ἐκεῖ...

— Ὡ! ὅπου εἶμαι δυστυχής! ἀνεκράξεν ὁ Βουσύ· ὁ φέρων τὸν μανδύον ἤμην ἐγὼ καὶ ὁ φέρων τὸν φανόν ἦτο ὁ Ῥεμῆ Ὡδουέν, ὁ τῇ προσκλήσει ὑμῶν περιποιηθείς με ἰατρός.

— Ὑμεῖς ἦσθε! ἀνεφώνησεν ἡ Ἄρτεμις ἐκπληκτος.

— Ναί, ἐγὼ· ἐγὼ, ὅστις, πεπεισμένος περὶ τῆς πραγματικότητος τῶν ἀναμνήσεών μου, ἀνεζήτησεν τὴν οἰκίαν, ἐν ἣ εἶχον ξενισθῆ, τὸν κοιτῶνα, ἐν ᾧ εἶχον μετενεχθῆ, τὴν γυναῖκα ἢ μᾶλλον τὸν ἀγγελον, ὅστις εἶχεν ἐμφανισθῆ πρὸς με. Ὡ! εἶχον μέγα δίκαιον νὰ λέγω, ὅτι ἤμην δυστυχής!

Ὁ Βουσύ κατεβλήθη ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀπαισίας τύχης, ἣτις μετεχειρίσθη αὐτὸν ὡς μέτῳ, ὅπως ἀναγκάσῃ τὴν Ἄρτεμιδα νὰ δώσῃ τὴν χεῖρά τῆς εἰς τὸν κόμητα.

— Λοιπόν, ἐπανέλαβε μετὰ τινὰς στιγμῶν, εἰσθε σύζυγός του;

— Ἀπὸ τῆς χθές, ἀπεκρίθη ἡ Ἄρτεμις.

Ἐπηκολούθησεν νῆξ σιγῇ, διακοπτομένη ὑπὸ μόνῃς τῆς ταχείας ἀναπνοῆς τῶν δύο νέων.

— Ἄλλ' ὑμεῖς, ἠρώτησεν ἡ Ἄρτεμις, πῶς εἰσήλθετε εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην, πῶς εὐρίσκεσθε ἐν αὐτῇ;

Ὁ Βουσύ ἔδειξε πρὸς αὐτὴν σιωπηλῶς μίαν κλειδα.

— Μία κλειδί! ἀνεφώνησεν ἡ Ἄρτεμις· παρὰ τίνος ἐλάβετε αὐτήν;

— Ἡ Γερτρούδη δὲν εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ εἰσαγάγῃ τὸν πρίγκηπα ἀπόψε ἐνώπιον ὑμῶν; Ὁ πρίγκηψ εἶχεν ἴδει τὸν τε κύριον δὲ Μονσορώ καὶ ἐμέ, ὡς ὁ κύριος δὲ Μονσορώ καὶ ἐγὼ εἶχομεν ἴδει αὐτόν, ἐπομένως, φοβηθεῖς ἕνεδραν, ἔστειλεν ἐμὲ ἀνθ' ἐκυτοῦ.

— Καὶ ὑμεῖς ἐδέχθητε τὴν ἐντολήν; εἶπεν ἡ Ἄρτεμις μετὰ τόνου ἐπιπλήξεως.

— Ἦτο τὸ μόνον μέσον ὅπως εἰσδύσω μέχρις ὑμῶν. Θὰ εἰσθε τόσο ἀδίκος νὰ με μεμφθῆτε, ὅτι ἤλθον ν' ἀναζητήσω τὴν μεγαλύτεραν ἐν τῷ βίῳ μου χαρὰν καὶ τὴν μεγαλύτεραν θλίψιν;

— Ναί, σὰς αἰτιῶμαι, εἶπεν ἡ Ἄρτεμις, διότι θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ μὴ μ' ἐπανιδῆτε, ὅπως με λησμονήσατε.

— Ὁχι, κυρία, εἶπεν ὁ Βουσύ, πλανᾶσθε. Ἀπ' ἐναντίας, ὁ Θεὸς με ὠδήγησεν, ὅπως ἀνιχνεύσω τὴν σκευωρίαν, ἣς ὑπῆρξατε θύμα. Ἀκούσατε ἀπ' ἡς στιγμῆς σὰς εἶδον, ἀφιέρωσα ὑμῖν τὴν ζωὴν μου. Ἡ ἐντολή, ἣν ἐμυτῶ ἐπέβαλον, θὰ ἐκτελεσθῆ. Θέλετε εἰδήσεις παρὰ τοῦ πατρός ὑμῶν; Ἀναλαμβάνω νὰ πράσχω ὑμῖν τοιαύτας· τηρήσατε μόνον ἀγαθὴν μνήμην ὑπὲρ ἐκείνου, ὅστις ἀπὸ ταύτης τῆς στιγμῆς θέλει ζῆ δι' ὑμῶν καὶ δι' ὑμᾶς.

— Ἄλλ' αὐτὴ ἢ κλειδί; εἶπεν ἡ Ἄρτεμις ἀνήσυχος.

— Τὴν κλειδα ταύτην σὰς ἀποδίδω, ἀπήντησεν ὁ Βουσύ, διότι δὲν θέλω νὰ λάβω αὐτὴν ἢ παρὰ τῆς χειρὸς ὑμῶν· μόνον δὲ σὰς δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου ὡς εὐγενοῦς, ὅτι οὐδέποτε ἀδελφῆ ἐνεπιστεύθη τὴν κλειδα τοῦ κοιτῶνός τῆς πρὸς ἀδελφόν μᾶλλον ἐμοῦ ἀφωσιωμένον.

— Ἐμπιστεύομαι εἰς τὸν λόγον τοῦ ἀνδρείου Βουσύ, εἶπεν ἡ Ἄρτεμις· λάβετε, κύριε.

Ἀπέδωκε δὲ τὴν κλειδα εἰς τὸν νέον.

— Κυρία, εἶπεν οὗτος, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν θὰ μάθωμεν τί πραγματικῶς εἶναι ὁ κύριος δὲ Μονσορώ.

τῷ ἔπεμψεν ἐν πτηνὸν εἰς τὸ μικρὸν δάσος τῶν πευκῶν.

Ἡ σκοτία ἐπροστάτευε τὸ ἀτυχὲς πτηνόν. Ὁ κύριος Χάης κατεσκόπευε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ὑπὸ τὴν λάμπην τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς *Μεγάλης Ἀρκτου*, ἣτις ἔδυνε ὀπισθεν τοῦ Μεσημβρινοῦ Λόφου καὶ ἔβλεπεν ἢ ἐνόμιζεν ὅτι ἔβλεπε πράγμα τι ἀδιαφανὲς κινούμενον ἐν τῇ χλόῃ. Κρατῶν τὸ ὄπλον του εἰς ἀμφίβολον διεύθυνσιν, ἐσκόπευε καὶ δὲν ἐτόλμα νὰ ρίψῃ φοβούμενος μὴ πυροβολήσῃ εἰς τὸν ἀέρα.

Ἡ ἡμέρα ἐν τούτοις ἐφαίνετο ἐπιμόνος βραδύνουσα τὴν ἐμφάνισίν της. Ὁ κύριος Χάης ἤριθμει τοὺς ἀστέρους δὲν ὑπελείποντο ἢ δέκα τρεῖς μόνον. Κακὸς ἀριθμὸς. Ἐπὶ τῆς *Ἀμάξης* καὶ ἐξ τοῦ *Ὀριωνος*, οὐδαμοῦ δὲ ἐν τῷ ἀπειρῷ ἐφαίνετο πλανήτης τις ἀναμένων τὸν ἥλιον.

Τέλος ἡ ἡὼς ἔρριψε πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀνατολῆς πυχὴν τινα τῆς γαλακτώδους ἐσθῆτός της, ἣτις ἀπὸ πεύκης εἰς πεύκην ἐξαπλουμένη ἐφθασε μέχρι τοῦ δάσους τοῦ κυρίου Χάη.

Τὸ φῶς προέδωκε τὸ καταφύγιον τοῦ ἀτυχοῦς πτηνοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ κυνηγὸς εἶδεν ἰστάμενον ἐπὶ τινος κλώνου δένδρου. ἔπρεπε νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν ὀρμὴν τῆς ἐπιθυμίας του. Τὸ ὄπλον λαβὼν κακὴν διεύθυνσιν ἐξεπυροκρότησεν ἀφοῦ πρῶτον ἢ λάμψις τοῦ πυρολίθου εἰδοποίησε τὸ πτηνόν.

— Ἐπεσεν! ἀνακράζει ὁ κυνηγὸς μιμούμενος διὰ τινος ὑποκώφου φωνῆς τὸν θροῦν τοῦ πίπτοντος πτηνοῦ.

Καὶ σπεύδει πρὸς τὸ δένδρον ὅπερ ἐχρησίμευσεν ὡς ἄστυλον τοῦ πτηνοῦ. Ἀνακινεῖ τοὺς λίθους καὶ τὰ τεμάχια τῶν φλοιῶν, ἀλλ' οὐδαμοῦ πτηνόν. Ἐν μόνον πτερόν εἶχεν ἀπομείνει ἐπὶ τῶν βελονοειδῶν φύλλων τοῦ δένδρου. Ὁ κύριος Χάης ἀρπάζει μετὰ ζωνρότητας τὸ πτερόν τοῦτο, ὡς μέσον ἀποδείξεως τῆς φυγῆς καὶ τὸ παρατηρεῖ μελαγχολικῶς καὶ μὲ μείδισμα λύπης.

Ἡ αὐγὴ τὴν στιγμὴν ταύτην ἔρριπτε τὸ γλυκὺ φῶς της ἐπὶ τοῦ πτεροῦ τοῦ κυρίου Χάη, ὅστις προσήρτησεν αὐτὸ εἰς τὴν κομβιοδόχην του ὡς ὀρνιθολογικὸν παράσημον.

— Θεέ μου! ἀνέκραξεν ὁ κ. Χάης, ἦτο κόσσυφος. Τὸ πτερόν αὐτὸ εἶναι πτερόν κοσσύφου.

Ἄπῶλεια ἀνεπανόρθωτος!

Ὁ κόσσυφος εἶναι πτηνὸν περιζήτητον, μὴ ἐμφανιζόμενον ἢ εἰς σπανιωτάτας περιστάσεις. Εὐτυχῆς λοιπὸν ὁ κυνηγὸς ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν πόλιν μὲ τοιοῦτον τρόποιον.

Ὁ κύριος Χάης ἐπανάλαβε τὸ ἦτο κόσσυφος εἰς ποικίλην διατονικὴν κλίμακα, θὰ συνῶδευε δὲ τὴν ἐπιφώνησίν του ταύτην καὶ μὲ τὴν βάρβιτόν του ἂν ἔφθασεν αὐτὴν μετ' ἑαυτοῦ.

Ὁ ἀτυχὴς ἔρριψε τὸ βλέμμα του ἐπὶ τῆς πεδιάδος κατακλυζομένης ἤδη ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ λάμποντος ἡλίου. Ὁ καιρὸς ἦτο γαλήνιος, οὐδὲν ὅμως πτηνὸν ἐφαίνετο ὑπὸ τὸν αἰθριον οὐρανόν. Ὁ κύ-

ριος Χάης ἐπλήρωσε καὶ πάλιν τὸ ὄπλον του μὲ δωδεκάχρονον κίνησιν καὶ ἐτράπη εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ δάσους, ἀνακινῶν διὰ τοῦ ποδὸς τοὺς σωροὺς τῶν πεσόντων φύλλων μὴ ὑπ' αὐτοὺς ἐκρύπτετο πτηνόν τι, πκρατηρῶν τοὺς ὑψηλοὺς κλώνους τῶν δένδρων, ἀκροώμενος τοῦ βόμβου τῶν μυιῶν, ἐκλαμβάνων τὰς ἱπταμένους μελίσσας ὡς πτηνὰ καὶ καταρῶμενος ἀνὰ πᾶν βῆμα τὸ λυκαυγές, τὰ ὄπλα μὲ τοὺς πυρολίθους καὶ τοὺς ἀστερισμοὺς οὔτινες φωτίζουσι τόσον κακῶς.

— Νᾶτος.

Νέα φωνὴ τοῦ κυρίου Χάη. ἦτο τῷ ὄντι ὁ κόσσυφος ὅστις εἶχε πετάξει ἀπὸ τινος σὺδενδρον τόπον. Τὸ ὄπλον καὶ πάλιν ἐξεπυροκρότησεν ἀλλὰ καὶ τὴν φορὰν ταύτην εἰς μάτην. Τὸ πτηνὸν πλήσσον θριαμβευτικῶς διὰ τῶν πτερῶν τὸν ἀέρα ἀπεμακρύνετο τοῦ δάσους διὰ τοῦ λόφου, τοῦ λόφου διὰ τῆς πεδιάδος, τῆς πεδιάδος διὰ τῆς ὄχθης τῆς θαλάσσης. Ὁ κύριος Χάης ἔρριφθη μετὰ θάρρους ὀπισθεν τῶν ἐναερίων ἰχνῶν τοῦ κοσσύφου. ἦτο τότε ἡ ὀγδόη πρωϊνῆ ὥρα.

Ἀξιοθαύμαστος ὑπῆρξε κατὰ τὰ πρῶτα βήματα ἢ προθυμία τῆς καταδιώξεως. Ὁ κύριος Χάης ἐπετέθη λυσσῶδως κατὰ τοῦ πτηνοῦ ὅπερ ἀνὰ χίλια βήματα ἀνεπαύετο καὶ ἐπέτα ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κυνηγὸς τὸ ἐσκόπευεν.

Ἦδη οἱ πόδες τοῦ κυρίου Χάη καὶ τὰ πτερὰ τοῦ κοσσύφου εἶχον διατρεῖξει τὴν ὑψηλὴν ἐκείνην ἄλυσσον ἣτις ἀρχεται ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Puget καὶ καταλήγει εἰς τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Μοντρεδόν. Οἱ δύο ὁδοιπόροι εἶχον ἀφήσει δεξιόθεν των τὸ Cassis καὶ Ciotat καὶ ἠκολούθουν τὴν μακρὰν καὶ εὐρεῖαν πεδιάδα, ἣτις ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς Σιένης μέχρι τοῦ Ἁγίου Κύρου. Ἀμφότεροι εἶχον ἀπηυδῆσει. Ἡ νύξ ἐπῆρχετο καὶ οἱ ὕελοι τῶν οἰκιῶν τοῦ χωρίου τοῦ Ἁγίου Κύρου ἐφεγγασβόλουν. Ὁ κύριος Χάης ἀποθνήσκων τῆς πείνης, τῆς δίψης, καὶ τοῦ κόπου ἀπέθηκε τὸ ὄπλον του παρὰ τὴν θύραν τοῦ ξενοδοχείου τοῦ *Melaras Aetou*, ἵνα ἀναπαυθῆ.

Ὁ κόσσυφος ἀγνοῶ ποῦ εὔρεν ἄστυλον.

Διὰ τὸν πεζὸν ὁδοιπόρον τὸ ξενοδοχεῖον τῆς ἐσπέρας ἀποτελεῖ παραδεισίον εἰκόνα. Ὁ κύριος Χάης παρεκάθησεν εἰς δεῖπνον, ὅπερ ἔσχε τόπον καὶ γεύματος, ἔλαβε λαμπρὰν κλίνην καὶ κατεκλίθη εὐτυχῆς καὶ εὐθυμος. Τὴν νύκτα εἶδε καθ' ὕπνου ὅτι συνελάμβανε κοσσύφους διὰ τῶν χειρῶν.

Περὶ τὸ λυκαυγές ἦτο ἔξυπνος, κατὰ τὴν συνήθειάν του. Ὁ κυνηγὸς λατρεῖε τὴν αὐγὴν. Πρὶν ἢ ἐπαναλάβῃ τὴν πρὸς Μασσαλίαν ἀγούσαν ἔρριψεν ἐν βλέμμα καὶ ἕνα στεναγμὸν πρὸς τὰς εὐτυχεῖς πεδιάδας τῆς Castellet, ὅπου ὑπέθετεν ὅτι κατέφυγε τὴν νύκτα ἐλεύθερον τὸ πτηνόν.

Ὁ κύριος Χάης ἐβάδιζεν ἤδη κατὰ μῆκος τοίχου τινος κατεστραμμένου κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ καλυπτομένου ὑπὸ εὐρέως παραπετάσματος ἐκ φύλλων καπάρους ἀνακινῶν διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ ὄπλου του τὰ φύλλα, ὅτε αἰφνης κρότος παλλομένων πτερῶν καὶ ὑπόκωφος φωνὴ ἀνήγγειλον

τὴν παρουσίαν τοῦ πτηνοῦ. Τὸ πτηνὸν ἔφυγεν, ἀλλ' ὁ κύριος Χάης ἐπυροβόλησε καὶ πάλιν εἰς τὴν τύχην καὶ ἔσπευσεν εἰς καταδιώξιν του.

Ἡ πρὸς Μασσαλίαν ὁδὸς ἐλησημονήθη. Ἀπὸ θέσεως εἰς θέσιν, ἀπὸ κοιλάδος εἰς κοιλάδα, ὁ κύριος Χάης ἐφθασε τὸ ἐσπέρας εἰς τὴν πόλιν Hyères, ἣτις πληροῖ εὐωδίας τὸν ὀρίζοντα διὰ τῶν πορτοκαλλεῶν της.

Ὁ κύριος Χάης δὲν εἶχεν ἄλλοτε ἔλθει εἰς Hyères, ἡγάπα δὲ καὶ τὰ χρυσα μῆλα ἐμικνῶς. Πρὶν ἢ κατακλιθῆ ἐσκέφθη νὰ περιπατήσῃ εἰς τὸν ὠραῖον κήπὸν τῶν ἐσπερίδων ὅστις ἀνήκεν εἰς τὸν κύριον Φέλχην. Κρατῶν τὸ ὄπλον ὑπὸ μάλης ἐβάδιζε μὲ τὴν ἐπιχάριτον ἐκείνην κίνησιν τῶν ὤμων ἣτις χαρακτηρίζει τοὺς κυνηγούς τῶν ἐπαρχιῶν. Ἡ σελήνη ἦτο πλήρης. Ὁ καλλιτέχνης κυνηγὸς εἶχεν ἐν ἀγνοίᾳ του, ὡς ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς μεσημβρίας, ἀρκετὴν δόσιν ποιήσεως ἐν τῇ ψυχῇ. Ἀφιερῶτο μηχανικῶς εἰς πᾶσαν γλυκεῖαν θεωρίαν καὶ ἀνέπνεε μετ' εὐχαρίστου μελαγχολίας τὰς ἀναθυμιάσεις τῶν θύμων καὶ τῶν πορτοκαλλεῶν.

— Ἄ! εἶπεν ὁ κύριος Χάης, ἂν εἶχον μαζύ μου τὴν βάρβιτόν μου θὰ ἔπαιζα μετὰ χαρᾶς *Τὴν ἐπάροδοι εἰς τὴν πατρικὴν στέγην τοῦ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ*.

Εἶτα ἔστρεψεν ἐν βῆμα ὀπίσω καὶ ἔκλινε τὸ σῶμα ἐν εἶδει ἐρωτηματικοῦ ἐπὶ τινος φυτοῦ ὅπερ ἡ σελήνη ναυελῶς ἐπαργύρου. Τὸ φυτὸν ἀπήντησε δι' ἐλαφροῦ ψιθύρου τῶν φύλλων του, ὁ δὲ κυνηγὸς ἠγέρθη ἐκπληκτος καὶ ἠτοίμασε τὸ ὄπλον του.

Εἰς πέντε βημάτων ἀπόστασιν, ἐπὶ τινος κλώνου ξηροῦ, φυλλορροήσαντος καὶ προσέξοντος ἐπεφάνη ἐν πτηνὸν κινῶν τὰ πτερὰ του καὶ φρίσσειν ἐξ ἠδονῆς ὑπὸ τὴν δρόσον τῆς νυκτός. ἦτο ὁ κόσσυφος.

Δύω ἦσαν τὰ αἶτια ἅτινα ἐκράτησαν ἀκίνητον τὸν δάκτυλον τοῦ κυνηγοῦ ἐπὶ τῆς σκανδάλης τοῦ ὄπλου του. Ἠδύνατο πᾶς εὐσυνείδητος νὰ πυροβολήσῃ ἐναντίον ἀτυχοῦς πτηνοῦ εἰς πέντε βημάτων ἀπόστασιν; Ὁ κύριος Χάης ἦτο τόσον εὐγενῆς ὥστε δὲν ὑπῆρχε φόβος νὰ καταχρασθῇ τῆς θέσεώς του. Ἄλλως, εἰς τοιαύτην ἀπόστασιν, ὁ κόσσυφος θὰ ἐγένετο ἄφαντος. Ἡ πυρεῖτις θὰ τὸν κατέφελεγε. Δεύτερον εἶχον ἀπαγορευθῆ εἰς Hyères ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη οἱ πυροβολισμοὶ τὴν 11 μ. μ. Ὁ κύριος Χάης κωλυθεὶς ὑπὸ τῶν δύο τούτων λόγων ἔστη περιπολῶν τὸ πτηνὸν ὅπερ δὲν ἐβράδυνε νὰ θέσῃ τὸ ράμφος ἐπὶ τῆς πτέρυγος καὶ νὰ κοιμηθῆ μὲ τὴν ἀφροντισίαν μαθητοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῶν διακοπῶν.

Ἀναμένων τὴν ἡμέραν ὁ κύριος Χάης παρετήρει τὸν ὕπνον τῆς ἀθωότητος, ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν ἔκαμνε γενικὴν ἐπανάληψιν τοῦ αἵματηροῦ δράματος, ὅπερ ἔμελλε νὰ τελέσῃ μὲ τὴν πρώτην λάμπην τῆς αὐγῆς.

[Ἐπιτετα συνέχεια].

Petit - Manole.